

UFO



NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 1 2006 25. ÅRGANG

Area 51 og Skylab-hendelsen



Når UFO-observasjoner etterforskes av ufologer



Nærkontakt på Ytterøy

ABONNEMENTSPRIS KR. 260,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 70,-



ISSN 0800-1758

TIDSSKRIFTET UFO NR. 1 2006 - 25. ÅRGANG

Logoen til venstre viser et
bilde tatt av Hessdalen-
fenomenet i 1984

Utgitt av UFO-NORGE - en landsomfattende organisasjon

Organisasjonsnummer 978 617 328

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf. 55 23 17 59
Mobil: 415 43 419
E-post: mentz.karbo@ufo.no

Redaktør Internett

Harald Søvik
Elgsetergaten 47/F3
7030 Trondheim
Tlf. 924 54 291
E-post: harald.soevik@ufo.no

Medredaktør

Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

Illustrasjoner

Rune Enger
Rosenkrantzgaten 112
3023 Drammen
Tlf. 416 95 306

Innlevering av stoff: Mentz Kaarbø eller Ole Jonny Brønne

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer 4 ganger i året.
Abonnement for 2006 koster kr. 260,-
Medlemsskap inkl. abo. for 2006, kr. 350,-
Beløpet betales enklast over bank/postgiro.
Gironummer: 2470 17 28862

Trykk

Prinfo Unique
Borgejordet 21
3269 Larvik

Abonnementsadresse

UFO-NORGE
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo

Layout/ombrekking

Mentz Kaarbø
Adresse/e-post: Se over

Copyright UFO-NORGE 2006

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff, kun etter skriftlig avtale med UFO-Norge. Artiklene i bladet fremstår som bidrag til, kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og forskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-Norge eller bladets redaksjon er ansvarlige for eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse

Ole Jonny Brønne
Stein Carlsen
Ole-Morten Vestby

Informasjons-, kontakts-, og abonnementsadresse

UFO-NORGE
v/Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

UFO-NORGES

Internettsider

www.ufo.no

Avdelinger og ledere

Rapportsentral og avd. UFO-NORGE Midt

Arnulf Løken
Engveien 6C
7600 Levanger
Tlf. 74 08 28 02
Mobil: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

UFO-NORGE Nord

Leif Normann Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf. 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobil: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-NORGE Øst

Stein Carlsen
Bjørnebærestien 21
1348 Rykinn
Tlf. 48 08 64 70
E-post: scar@ufo.no

UFO-NORGE Vest

Ottar Sæbjørnsen
Øverlandsvn. 29
6416 Molde
Tlf. 71 25 21 13 / 926 01 149
E-post: ottar@ufo.no

UFO-NORGE Sør

Anders Jan Funnemark
3825 Lunde
Tlf. 35 94 75 78
E-post: anders@ufo.no

Prosjekt Hessdalen

v/Erling Strand
Bukkholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf. 69 16 96 00
Mob. 414 25 411
Fax. 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-Sarpsborg

v/Ole-Morten Vestby
Postboks 90
1745 Skjeberg
Tlf. 970 76 610
E-post: afgm@ufo.no

Astronomi

Jan Qvamv/Robert Moklev
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
E-post: jq@ufo.no

UFO-Rogaland

v/Robert Moklev
Inger Hagerupsgt. 12
4020 Stavanger
Mob. 907 49 809
E-post: ufor@usa.net
Hjemmeside:
www.qsl.net/la3eq/ufo-rogaland

UFO-Hamar

2322 Hamar
Tlf. 62 59 61 83
E-post: hamar@ufo.no

UFO-Sandefjord

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf. 33 45 07 26
E-post: sandefjord@ufo.no

Fra redaksjonen

Vi starter det nye året med å bringe leserne stoff med et noe mer skeptisk tilsnitt enn ellers. En av våre artikler, "Når UFO-observasjoner etterforskes av ufologer" setter et kritisk søkelys på en del UFO-etterforskere og deres praksis i England på 1960- og 70-tallet. Bakgrunnen var at en del unge mennesker dannet en egen gruppe som respons på de mange observasjonene som ble gjort i England fra midten av 60-årene og et droyt tiår fremover, innbefattet den såkalte Warminster-saken. I utgangspunktet trodde de at mange av observasjonene utgjorde et viktig vitenskapelig grunnlag for undersøkelser av genuine fenomener av formodentlig utenomjordisk opphav. Imidlertid, etter en tid med etterforskning av saker der årsakene viste seg å være høyst jordiske, ble gruppens medlemmer stadig mer skeptiske. De begynte derfor å arrangere bevisste svindelnumre for å kontrollere andre ufologers respons og etterforskning av disse sakene. Resultatene ble heller nedslående og resulterte i flere artikler i årene etterpå, i tillegg til et hefte som kom ut i England i fjor, forfattet av lederen i gruppen.

Vi skal ikke generalisere for mye, men svært mye tyder på at de avdekkete forhold kan ekstrapoleres i tid til både før og etter denne perioden, og geografisk til de fleste land. Det er nå en gang slik at observasjoner er blitt gjort kontinuerlig nesten over hele kloden de siste 60 år uten at ett eneste holdbart vitenskapelig bevis er fremlagt for utenomjordisk besøk. Selvbestaltede UFO-etterforskere av varierende bonitet (det er ingen beskyttet tittel og kommer neppe noen gang til å bli det) har i tiår arbeidet med saken. De fleste med den oppfatning at mange av de observerte fenomener har utenomjordisk opphav.

Vår oppfatning er at det etter hvert er påfallende at bevisene fortsatt oppbeholder, på tross av stadige mer spektakulære (påståtte) observasjoner og opplevelser, spesielt de siste par tiår. Det kan synes som om UFO-fenomenet i økende grad bør anses som et eksotisk psykososialt fenomen, en forklaringsmodell som langt fra er ukjent i UFO-fenomenologien. Imidlertid vil vi fremdeles ikke helt utelukke ET-hypotesen; en lav prosentandel (eller promille) av observasjonene kan muligens ha en utenomjordisk årsak. Men ettersom årene går uten noe definitivt vitenskapelig gjennombrudd, svinner etter vår mening sannsynligheten for dette. Det gjenstår å se...

Ellers i dette nummer kan vi presentere en nærkontaktshistorie fra Ytterøya, nær Levanger fra midten av 1980-tallet. En mann opplevde å se en liten skapning i blå overall på få meters hold, i tillegg til et tallerkenformet objekt med to lignende vesener inni. Etter kort tid tok objektet av og mannen ble overlatt til seg selv, temmelig skjelden etter hendelsen. Etter det vi vet var det ingen andre personer som rapporterte om dette. Dette fant sted på baksiden av Ytterøya Samvirkelag midt på dagen.

Det er slike beretninger som fremdeles holder interessen for fenomenet levende, i alle fall for undertegnede. Skeptikere kan avfeie slike rapporter som utslag av fantasi eller hallusinasjoner. Fraværet av andre vitner i slike saker - i alle fall i overveiende grad - underbygger ikke nettopp realiteten. Mulig det, men uansett er det slike opplevelser som for mange av oss utgjør et antatt viktig materiale for ytterligere undersøkelser og analyse. På tross av de negative konklusjonene som ble trukket i den engelske rapporten nevnt over.

— Mentz Kaarbo

Innhold

4 Rapportnytt

Stadig flere fotosaker kommer inn til Rapportsentralen.

11 UFO-NORGEs nye webportal snart ferdig

Vår nye medarbeider Harald Søvik har nettopp overtatt driften av ufo.no. Han viser endret layout og ny funksjonalitet på våre hjemmesider.

12 De mystiske flekkene på Mars

Bilder fra sonder i bane rundt Mars har de senere år vist merkelige flekker under is og snø i sandynene på overflaten. Flekkene øker og minsker i takt med årstidene og kan være et mulig tegn på liv.

14 Når UFO-observasjoner blir etterforsket av ufologer

Et litt skjevt blikk på enkelte sider ved UFO-etterforskning, sett fra personer som bevisst utførte svindelnumre for å se hvordan "ufologer" oppfattet og etterforsket kjente stimuli.

18 Astronauter og Area 51 - Skylab-hendelsen

Noen astronauter på Skylab romstasjonen gjorde noe de ikke skulle gjøre - de tok bilder av det strengt hemmelige Area 51 i 1974. I artikkelen vises det hvordan forskjellige etterretningsorganisasjoner i USA forholdt seg til dette betente området fra 1960-tallet og fremover.

23 Småplukk

23 Walter Haut er død

Mannen som sendte ut den famøse pressemeldingen om at en flygende tallerken var funnet ved Roswell i 1947, er død.

24 Bokanmeldelser

26 Xena er større enn Pluto

En av de siste større oppdagelser i astronomien er funnet av objektet Xena i fjor høst. Debatten går høyt i det astronomiske miljøet hvorvidt dette kan defineres som en ny planet eller ei.

27 UFO-NORGE og NETI under forskerlupen

Vår medarbeider Ole-Morten Vestby har foretatt et dypdykk i den nylig publiserte doktroavhandlingen om UFO-miljøet i Norge. Han er ikke udelt begeistret.

28 Utenomjordiske vesener i Norgesglasset

NRK P1s magasin viet spørsmålet om mulig oppdagelser av utenomjordisk liv spalteplass i februar. Vår mann Arnulf Løken var med.

30 Hodeskaller av utenomjordiske vesener funnet på Mars!

Fra avdelingen for ekstraordinære påstander.

Forsidefoto/bakgrunn: Bilde av Orientåken, som ligger 1500 lysår borte i stjernebildet Orion.

© Bill Schoening/NOAO/AURA/NSF

RAPPORTNYTT

Ved Arnulf Løken

Tilsiget av innkomne rapporter har vært begrenset siden sist. Antall fotosaker er imidlertid fremdeles relativt høyt og det virker som om dette er en trend som vi antar vil holde seg i tiden fremover.

Surnadal i Møre og Romsdal

Dato: 31. september 2005

Tidspunkt: Kl. 23.00 NST

Varighet: Ca. 15 minutter

Farge: Røde lys

Lyd: Ingen

Type: NL

En kvinne fra Surnadal har sendt oss en rapport om en observasjon hun hadde sent en kveld den 31. september 2005 kl. 23.00. Hun kjørte hjem fra jobb da hun på en oversiktlig og rett strekning langs veien fikk se et rødt lys omtrent 300 meter lengre fremme. Observatøren saknet farten og skrudde av stereoanlegget, for hun trodde det var en varselтреkant og at det hadde skjedd en ulykke. Da hun kom frem til stedet, ved Raness kirke, begynte "varseltrekanten" å bevege seg. Den kom ut i veibanen og foran bilen.

Lysfenomenet var sammensatt av mange små avlange lys, og så ut som to røde lysende trekanten som var plassert oppå hverandre med ett spisst hjørne opp og ett ned. Over den øverste trekanten fortsatte flere røde lys på rekke rett opp. Høyden på fenomenet kunne ha vært omtrent 1,5 meter. De røde lysene var avlange, og ca. 6 - 7 centimeter i lengderetningen. Inni de trekantene var det helt sort. Det hørtes ingen lyd fra fenomenet.

Lysfenomenet "danset" like foran bilen mens hun kjørte ca. 100 meter fremover, før det plutselig forsvant. Den ble borte fra høyre

side av vegbanen og kom til syne igjen på venstre side ute på et jorde. Observatøren måtte gni seg i øynene for å prøve å se hva dette fenomenet kunne være. Like etter var den foran bilen igjen. Observatøren hadde en følelse av at fenomenet holdt samme avstand til bilen uansett hvilken fart hun kjørte i.

Da hun kom til stedet der hun skulle svinge av fra hovedveien, fortsatte lysfenomenet videre langs veien. Observatøren var litt oppskaket, og turte ikke følge etter. Fenomenet hadde da fulgt henne i omtrent 1,5 kilometer. På denne strekningen er det bare dyrket mark med noen få hus spredt på begge sider av veien.

Hele observasjonen varte i ca. 15 minutter.

Som noen av leserne sikkert har fått med seg skrev vi i *UFO* nr. 4 2005 om to andre observasjoner fra Surnadal i 2005. Disse ble observert i slutten av oktober, og en lokalavis hadde flere artikler om dette. Det var grunnen til at vårt vitne rapporterte om ovennevnte observasjon.

UFO-NORGE har foreløpig ingen forklaring på hva de røde trekantene kan ha vært.

Volda i Møre og Romsdal

Dato: 8. desember 2005

Tidspunkt: Kl. 19.46 NNT

Varighet: Ca. 5-10 minutter

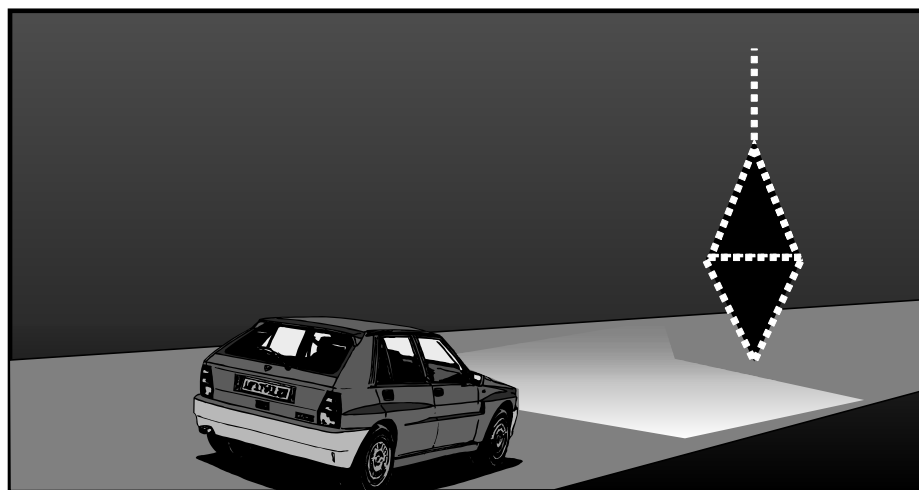
Farge: Oransje

Lyd: Ingen

Type: NL - Fotosak

To damer fra Sæbø, sør for Ålesund i Møre og Romsdal, har sendt oss en rapport om tre oransje lysfenomener de så på himmelen

Fortsettelse på side 10



Surnadal, 31. september 2005.

III. Arnulf Løken

Oversikt over de viktigste observasjonene som er registrert i perioden 15. november 2005 til 1. mars 2006.

Observasjonsdato	Begynnelses-tidspunkt	Varighet	Observasjons-sted	Ant. obser-vatorer	Beskrivelse	Evt. identi-fikasjon
Juni 1985 eller -86	Midt på dagen	?	Ytterøya, Levanger i N-T	1	3 humanoider + objekt	
31.09.05	23.00 NST	Ca.15 min	Surnadal i M&R	1	Lysende rød trekant over vei	
20.11.05	18.47 NNT		Vikhamar ved Trondheim	1	3 objekter på foto av Mars, FS	Satelliitt
08.12.05	19.46 NNT	5-10 min	Volda i M&R	2	3 lysende kuler, FS	
19.01.06	På dagtid	Flere timer	Finnmark, Nord-Norge	Mange	Lysende objekt, FS	Værballong
Feb? 2006	På dagtid?		Drammen	1	2 lysende objekter på bilde, FS	Refleksjoner

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Observasjonskategorier:

NL – Nocturnal Lights – fenomener observert om natten, ofte som lyspunkt eller med begrenset vinkeldiameter (relativ utstrekning mindre enn fullmånen)

DD – Daylight Disc – fenomener observert i dagslys, ofte med klart avgrenset form

FS – Fotosak – fenomener avbildet på foto (film/digitalt)

CE-1 – Nærkontakt av 1. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold

CE-2 – Nærkontakt av 2. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold og som etterlater seg fysiske spor

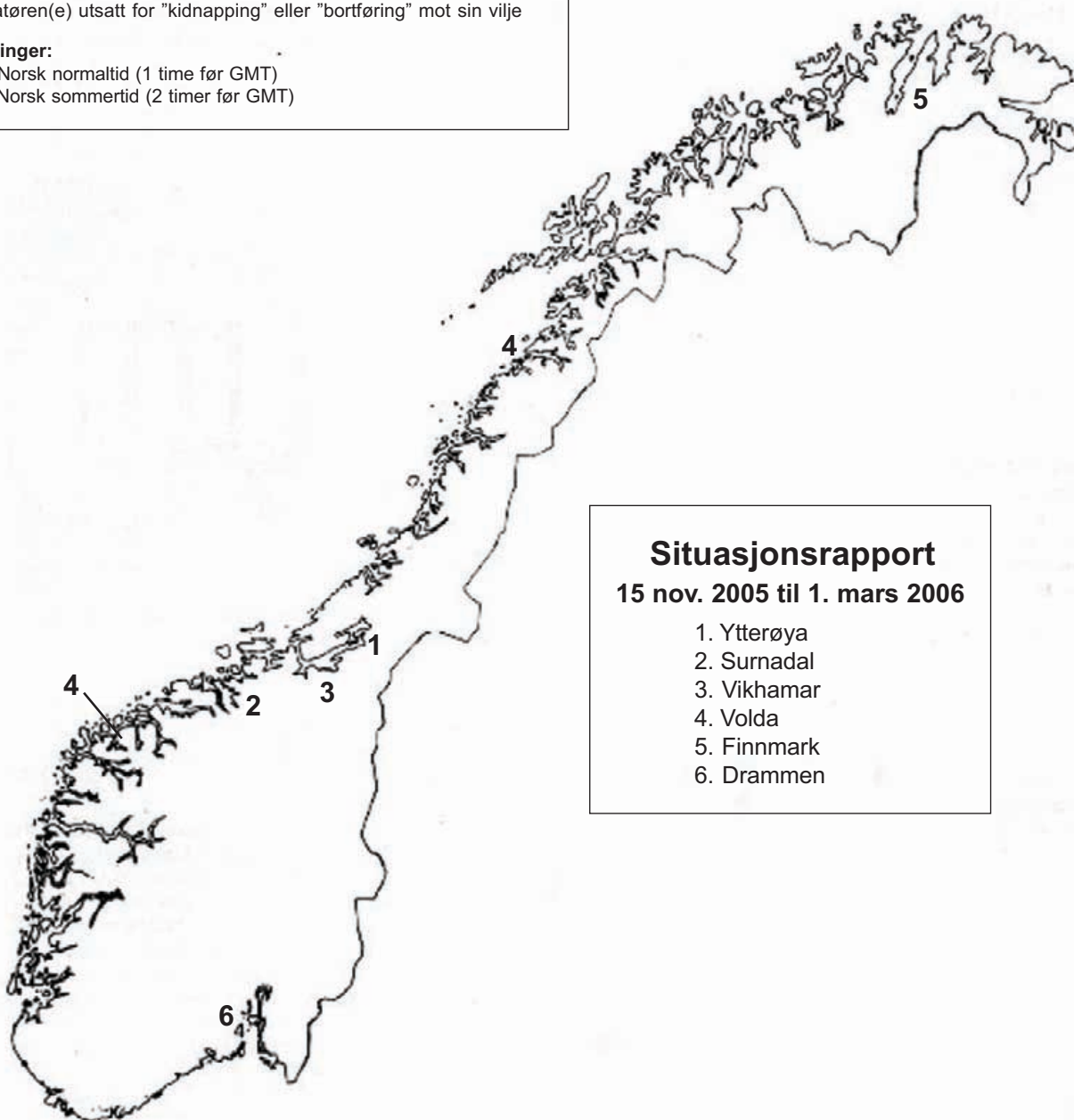
CE-3 – Nærkontakt av 3. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold, med levende vesener ("humanoider") i forbindelse med dette.

CE-4 – Nærkontakt av 4. grad – samme som CE-3; i tillegg blir observatøren(e) utsatt for "kidnapping" eller "bortføring" mot sin vilje

Forklaringer:

NNT = Norsk normaltid (1 time før GMT)

NST = Norsk sommertid (2 timer før GMT)



Situasjonsrapport

15 nov. 2005 til 1. mars 2006

1. Ytterøya
2. Surnadal
3. Vikhamar
4. Volda
5. Finnmark
6. Drammen

CE-III: UFO landet på Ytterøya i Levanger

- I det jeg rundet bilen, møtte jeg en liten skapning i knall blå drakt!

Dette fortalte en godt voksen mann, tidligere bosatt på Ytterøya i Levanger, til UFO-NORGE.

Han husker godt hendelsen selv om det er 20 år siden.

Ytterøya, Levanger i Nord-Trøndelag

Dato: Medio juni 1985 eller -86

Tidspunkt: Midt på dagen

Varighet: ?

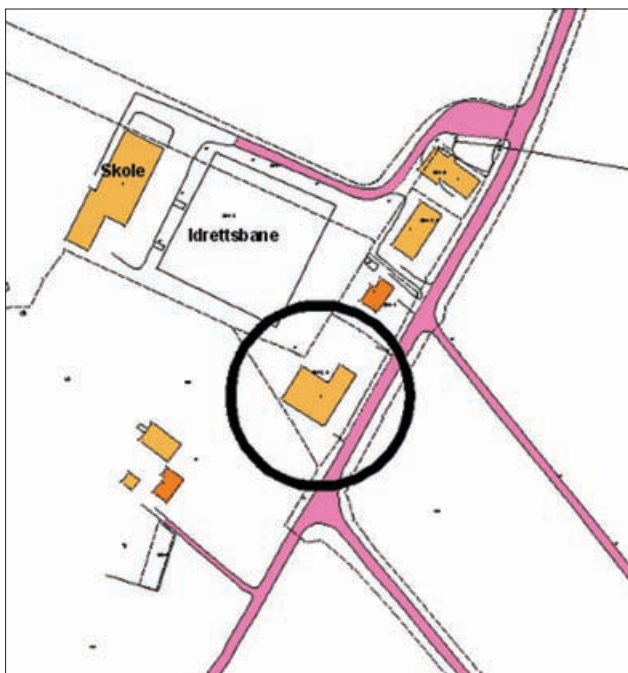
Farge: Objekt med grå farge

Lyd: ?

Type: CE-III

- Jeg kan rett som det er våkne om nettene og se for meg de intense stikkende øynene deres, forteller observatøren, som vi kaller Leif.

Hendelsen skjedde i juni, før skoleferien, i 1985 eller -86. Været var strålende med sol fra en lettskyet himmel. Leif hadde levert varer ved Samvirkelaget på Ytterøya i Levanger kommune i Nord-Trøndelag. Den gang lå Samvirkelaget sør på



øya, rett nedenfor idrettsplassen og skolen. Lagerinntaket var på baksiden mot idrettsplassen, og bilen hans stod parkert helt inntil hjørnet av bygningen.

Etter å ha fått med seg noen papirer fra butikken måtte han gå rundt bilen for å komme til førersiden. Idet Leif rundet fronten på kassebilen møter han en liten skikkelse som kom gående rett imot ham.

Skikkelsen var omtrent 1,20 meter høy, hadde hode, hend-er og føtter som oss mennesker, bare mindre. Kroppen var dekket av en knall blå drakt som minnet om en kjledress. Leif mener å huske at drakten også dekket hodet på et vis. Her er han usikker, for det var øynene som fanget oppmerksomheten hans. De var større enn våre, var nesten helt sorte og litt skråstilt oppover mot utsiden av hodet.

Avstanden mellom Leif og den lille skikkelsen var knappe to meter. Med det samme de fikk se hverandre, bråsnudde den blåkledd på hælen og gikk motsatt vei. Bevegelsen minnet om en helomvending til en soldat som marsjerer. Gangen lignet også en slags marsjering, for han løftet knærne og bøyde hendene i albue mens overarmen hang nesten rett ned langs kroppen.

Leif skvatt naturligvis han også, og rygget litt bakover for å skjule seg bak bilen. Tusen tanker for gjennom hodet hans på en brøkdel av et sekund!

- Var denne lille skikkelsen farlig?

- Kunne det være skadelig stråling fra ham...?

Litt etter mannen Leif seg opp, og så forsiktig frem. Den lille blåkledd hadde kommet seg inn i et lite fartøy som stod parkert på asfalten på baksiden av Samvirkelaget ca. fire-fem meter fra der Leif stod. Farkosten, som stod på tre ben, var flatt på undersiden og buet på oversiden som en halv kule. Størrelsen var omtrent to meter i diameter. På toppen var far-

De tre kartutsnittene viser, i stadig mindre målestokk, åstedet for hendelsen på Ytterøya en sommerdag for 20 år siden. **Under:** Observatørens bil var parkert ved vareinntaket på baksiden av Samvirkelaget. Det runde fartøyet stod på tre ben på asfalten ved enden av bygningen.

Alle ill. Arnulf Løken



kosten gjennomskiktig. Nedre del var ugjennomskiktig og hadde en lys, litt merkelig grå farge.

Inni den gjennomskiktige toppen kunne Leif se to skikkelser som satt ved siden av hverandre. De var helt like, samme størrelse og samme blå drakt. Helt synkront bråsnudde begge hodene til venstre og så på Leif. Det er akkurat denne episoden som har brent seg inn i hukommelsen til hans. De to skikkelsene inne i fartøyet stirret på ham med et intenst stikkende blikk.

Deretter lettet fartøyet uten en lyd, fløy på skrå oppover i luften mens det økte hastigheten. Etter noen sekunder ble det en røyk- eller kondensstripe etter fartøyet som forsvant i jevn hastighet i nordøstlig retning.

Da Leif kom hjem, så kona hans at noe var galt. Hun tenkte med en gang at han hadde kjørt på noe, eller noen...! Hun ble derfor ganske sjokkert over hva Leif fortalte, men etter måten mannen hennes oppførte seg på forstod hun at historien måtte være sann.

I mange år var det derfor kun kona og noen få familimedlemmer som fikk høre om opplevelsen. Han har hele tiden



Ill. Rune Enger



vært redd for å bli stemplet som bygdetulling eller en som ser syner, hvis dette kom ut.

Nå er han så voksen at han ikke er redd for dette lengre, og valgte derfor å fortelle om observasjonen til UFO-NORGE.

□

Kraftige lysfenomener over Vestlandet

Et kraftig lysfenomen ble lørdag 18. februar observert over store deler av Vestlandet. Det skal ha falt i en bue ned mot Storavannet i Loddefjord vest for Bergen sentrum. Et stort hull i isen gjorde at naboer til vannet mente at en meteor ligger på bunnen.

Lørdag 18. februar 2006 ble det fra store deler av vestlandet sett et sterkt lys på himmelen.

Fra boligene sine i Hetlevikåsen har Geir Andersen og Terje Bjørndal panoramautsikt over Storavannet og Bergen Vest.

Den aktuelle lørdagskvelden ca. kl. 22.00 så de begge et stort, klart, blåhvitt lys. Det kom i stor fart over hustaket.

Dagen etter ble det i Storavannet oppdaget et hull i isen på fem til seks meter i diameter. Flere av de som bor i Hetlevikåsen mente at en meteor måtte ha styrtet i vannet.

Kjendisastronom Knut Jørgen Røed Ødegaard uttalte til *Bergens Tidene* at det nok dreide seg om en kraftig meteor som kom inn i atmosfæren. Han mente bestemt at en meteor ikke ville ha laget så stort hull i isen på Storavannet fordi meteorer forbrenner kraftig før de når Jorden. De blir normalt bare en kald liten stein når de treffer bakken.

Nabolaget i Hetlevikåsen er derimot ikke i tvil. Dykker Geir Andersen ønsker å gjøre

et dykk i Storavannet for å undersøke bunnen under hullet i isen.

Fredag 24. februar skriver *Bergens Tidende* om at Anja Olsen tirsdag morgen (21. februar) videofilmet en annen meteor fra huset sitt på Hjelteryggen på Sotra, et par kilometer vest for Storavannet. Dermed dreier det seg om flere meteorobservasjoner over Vestlandet; lørdag 18. februar ca. kl. 19.00, samme kveld ved 22-tiden, og to observasjoner tirsdag morgen, den 21. februar.

Kjartan Olafsson, førsteamanuensis ved Institutt for fysikk og teknologi ved Universitetet i Bergen mener det er noe uvanlig at det blir observert så mange meteorer på disse kanter av landet. Han forteller at meteorene varierer i størrelse, fra støvkorn til store steinblokker. Vanligvis brenner de fleste opp i løpet av få sekunder. Han antar at de meteorene som er sett over Vestlandet må ha vært på noen kilo fordi de brant såpass lenge, slik observatørene har beskrevet.

Meteorene lyser på grunn av luftmotstanden når de treffer Jordens atmosfære. En meteor kan ha en fart på opptil 70 km i

sekundet. Derfor er det vanskelig å beregne hvor langt unna de er. Stort sett viser de seg å være lenger unna enn folk på bakken tror.

Hvis en meteor har landet i Storavannet i Loddefjord og laget et hull i isen på inntil seks meter i diameter, ville beboere i hele nabolaget ha hørt en enorm smell i det meteoren traff isen og vannet.

Derfor tviler Olafsson på at hullet er forårsaket av en av meteorene som er observert over Vestlandet.

□



Bilde fra videofilm tatt av Anja Olsen om morgenen, tirsdag 24. februar.

Fotosak: Tre objekter ved Mars



Vikhamar ved Trondheim

Dato: 20. november 2005

Tidspunkt: Kl. 18.47 NNT

Varighet: ?

Farge: Gult lys

Lyd: Ingen

Type: NL - Fotosak

Rapportsentralen fikk i november inn en rapport fra en mann bosatt på Vikhamar nord for Trondheim. Han hadde fotografert planeten Mars, og kom med følgende rapport:

Jeg har en Helios refraktor stjerneokkult som jeg denne kvelden skulle benytte for å ta bilder av planeten Mars. Jeg hadde ikke store forventninger til kvaliteten på bildene da jeg ikke har noe stativ til kameraet. Kameraet er vanlig digitalkamera av merket Casio EX-Z750 med en 7,2 megapiksel bildebrikke.

Det første bildet tok jeg klokken 18.45. Lukkertiden var på ca. 4 sekunder og bildet ble temmelig diffust på grunn av at kameraet var håndholdt. Det andre derimot, hadde en lukkertid på 1/8 sek og resultatet kan sees på bildet. Ikke vet jeg hva de tre objektene nede til venstre for Mars er. Er det noen som har en formening?

Det var ingenting på det første bildet jeg tok to minutter tidligere. Jeg hørte ikke noe lyd fra fly eller noe annet på det aktuelle tidspunktet. Hvis man zoomer inn på bildet kan man se en mer avlang form på objektene, mens Mars fortsatt er rund.

TAF

Rapportsentralen sendte en henvendelse til Birger Andresen i Trondheim Astronomiske Forening (TAF) for om mulig å få en forklaring på fenomenet.

Andresen mente fotoet viser en såkalt tripletsatellitt, det vil si at tre satellitter passerer i tett formasjon. Etter å ha surfet litt på Internett fant han en link til et nettsted med oversikt over tripletsatellitter (<http://www.satellite.eu.org/noss.html#NOSS1>).

Tidspunktet for denne tripletsatellitten stemte ikke helt med det tidspunktet vårt vitne oppga når bildet ble tatt.

I etterkant viste det seg at klokken på fotoapparatet var noen minutter feil. Da dette ble oppklart, stemte tidspunktet nesten på sekundet.

Oppklaring

Dermed kunne Birger Andresen i TAF forklare de tre lysfenomenene ved siden av planeten Mars som en tripletsatellitt.

Vi takker herved Andresen og TAF for god hjelp, og hurtig oppklaring av saken.



UFO-NORGE

CEMETERIAL

logg inn / registrer deg

- UFO-Norge
- Foreningen
- Medlemskap
- Organisasjon
- Tidsskriftet UFO
- Lokalgrupper
- Feltforskere
- Informasjon
- Internasjonale
- nyheter
- Rapportnytt
- Artikler fra UFO
- Kunnskapsbase
- Vanlige feilforklaringer
- Rapporter
- Søk i databasen
- Skriv rapport
- Tjenester
- Webshop
- Sjestebo
- Presserom
- Pressemeldinger
- Bildebank
- International section
- News in English
- About UFO-Norway
- Organisation
- Local subgroups
- Membership
- UFO Journal

Liker du UFO-Norges nye webportal? (resultat)

ja: 75% (75)

nei: 25% (25)

Spillet er under utvikling. Ved problemer, kontakt: kari@ufo.no

All informasjon som samles inn via internett oppbevares på en sikker og fortløpelig måte. Denne informasjonen vil ikke bli solgt, utlånt, utleid eller på annen måte gjort tilgjengelig for andre enn representanter for UFO-Norge.

Alle som behandler informasjon som beskrevet over har signert en egen taushetserklæring. Informasjon vil ikke offentliggjøres såfremt ikke informasjonen allerede er allment kjent. Elektronisk informasjon oppbevares innenfor egne elektroniske brannmurer og i programvare som er spesialtilpasset for beskrevet bruk. Sletting av elektronisk data gjennomføres slik at informasjonen ikke skal være sporbar i ettertid.

Skjemaet finnes i to utgaver: en detaljert og en enkel. For å komme til den enkle versjonen, klikker du "enkelt skjema" nederst på siden. UFO-Norges rapportarkiv og videre undersøkelser drar stor nytte av å få dokumentert UFO-observasjoner så grundig som mulig. Dersom du har tid og mulighet, ber vi deg derfor om å fylle ut vårt detaljerte skjema.

Ingen feber er obligatoriske, men vi ber deg vennligst fylle inn så mange som mulig.

Personalia

Fornavn:

Ettennavn:

Yrke:

Gateadresse:

Postnummer og poststed:

Fødselsdato / måned / år: / /

Telefonnummer:

Mobilnummer:

E-post:

Utdannelse:

Interesser:

Et lite innblikk i hva som møter dem som går inn på våre nettsider, under rubrikken "Rapporter/Skriv rapport". Man får opp et elektronisk rapport-skjema som tilsvarer papirutgaven som UFO-NORGE har benyttet i en årrekke.

Etter endt utfylling trykker man på knappen "Send rapporten til UFO-NORGE" nederst på siden, og rapporten kan behandles i Rapportsentralen.

Se også omtale av den nye webportalen på side 11.

Finnmark, Nord-Norge

Dato: 19. januar 2006

Tidspunkt: Dagt

Varighet: ?

Farge: Hvit og rødaktig

Lyd: Ingen

Type: DD - Fotosak

Bjørnar Lunga som er journalist i *Nettavisen* i Hammerfest har henvendt seg til vår mann i Nord-Norge, Leif Normann Solhaug, angående et lysende objekt som på dagtid ble sett på himmelen over Nord-Norge.

Solhaug opplyser at han mottok henvendelser fra Hammerfest og Mehamn om objektet, som var hvitaktig til å begynne med, men ble mer rødlig i farge senere på dagen.

Media interesserte seg for denne saken, og det ble raskt oppklart at det dreide seg om en værballong som ble sendt opp fra Kiruna.

Værballongen skulle normalt sprekke i 22.000 fots høyde, men det skjedde ikke. Den "levde" derimot lengre på sin flukt nordøstover, og skapte undring hos dem som så fenomenet fra bakken.

I enkelte tifeller der værballonger ikke sprekker kan de bli kjempestore. Ved et tilfelle i Sør-Trøndelag for flere år siden ble

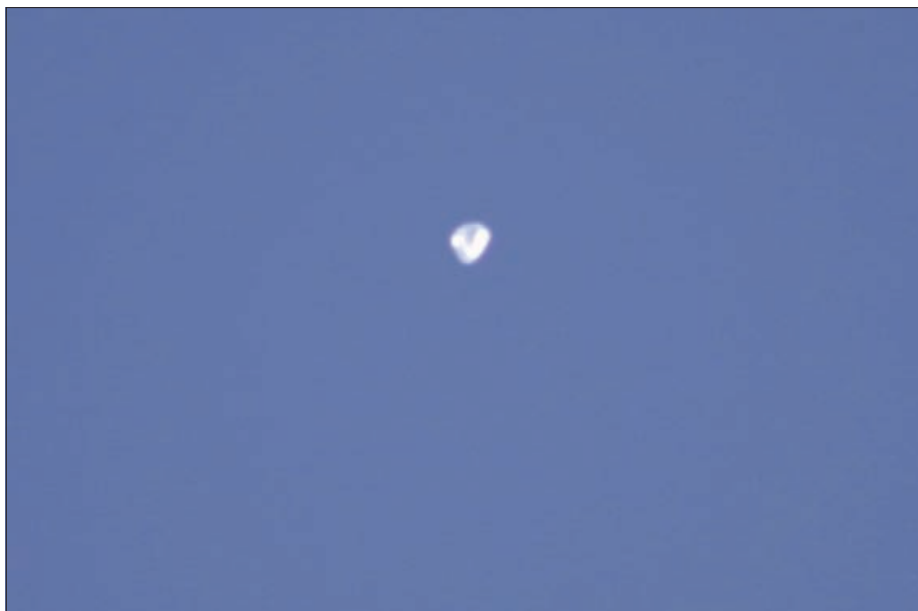


Foto av fenomenet som svedde over Nord-Norge den 19. januar, og som viste seg å være en værballong.

Foto: Bjørnar Lunga / Nettavisen

ballongen stor som et bolighus før den sprakk. Denne var svært tydelig der den seilte over en skyfri himmel fra Ørland flyplass i vest mot svenskegrensen i øst.

Bjørnar Lunga i *Nettavisen* greide å ta bilde av ballongen over Nord-Norge. Han brukte et 300 millimeter objektiv og fikk et

rimelig bra bilde.

Årsaken til at den utover dagen ble mer skinnende og rødlig i fargen var at Solen gikk ned i horisonten, og ballongen reflekterte dermed mer sollys ned på bakken.

Observasjoner av Sirius

Rapportsentralen har fått inn flere meldinger om et noe uvanlig lys på himmelen fra flere observatører, særlig i Sør-Norge. Etter beskrivelsen er det stjernen Sirius som er observert.

Sirius kan sees i stjernebildet Orion. Den er tilsynelatende den mest klare stjernen etter Solen, og står lavt i sør på himmelen i vinterhalvåret. På grunn av fjell og høye åser kan den være vanskelig å se fra enkelte steder i Norge.

Sirius' sanne lysstyrke er 25 ganger større enn Solens, og er faktisk den nærmeste stjernen etter vår egen Sol som kan sees uten teleskop. Avstanden fra Jorden til Sirius anslås til ca. 8,7 lysår. Solen er for øvrig bare 8,3 lysminutter fra oss, det vil si at lyset fra Solen bruker 8,3 minutter på å nå Jorden.

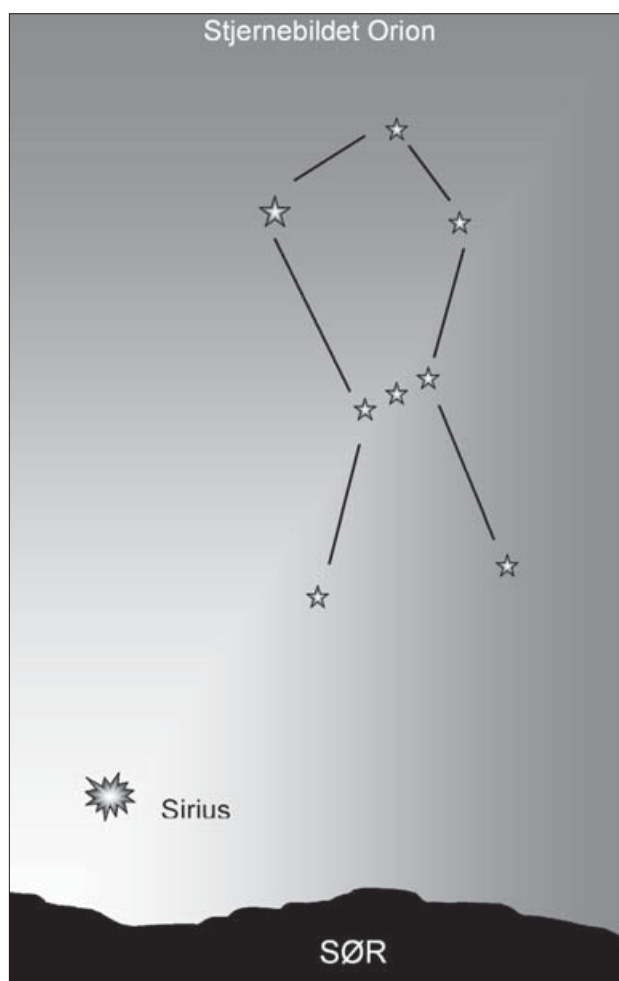
Sirius "blinker" i flere farger som gult, rødt, grønt og blått. På grunn den lange avstanden mellom Jorden og Sirius ser vi kun utstrekningen av lyset fra stjernen. Atmosfæren rundt Jorden bryter lyset opp i flere farger på samme måte som et prisme. Bevegelsene i lyset, blafringen, kommer av at nede ved horisonten ser vi stjernen gjennom mer luft enn rett over oss. Forurensning i luften på observasjonsstedet forsterker "blafring", og gjør at Sirius kan se mye større ut på ett sted i Norge enn et annet.

Samme effekt får vi når Månen står opp. Den virker mye større nede ved horisonten enn høyt oppe på himmelen. I områder rundt større byer, vil denne effekten forsterkes.

Dermed kan kanskje flere som har sett et merkelige "lys" på himmelen få en oppklaring på hva de har observert.

Det finnes mer informasjon om Sirius på Internett.

Ill. Arnulf Løken



Fotosak: To lysende fenomener på bilde



Konnerud ved Drammen

Dato: 24. januar 2006

Tidspunkt: Kl. 12.20 NNT

Varighet:

Farge: Gult lys

Lyd: Ingen

Type: NL - Fotosak

Henrik Hasle fra Drammen har sendt oss dette bildet han tok på Konnerud. Han lurte på hva de to lysene under skyen oppe til høyre i bilde kunne være. Bildet ble tatt den 24. januar i år, kl. 12.20 og sendt til UFO-NORGE via e-post.

Rapportsentralen så på bildet, og fant ut at Exif-dataene manglet. Exif-data er den informasjonen et digitalt fotoapparat lagrer samme med et foto. Dataene inneholder info. som kameratype, lukkertid, blender, ISO-hastighet, bruk av blits m.m.

Med all denne informasjonen blir det lettere å undersøke bildet både for oss, og vår medarbeider i akamera.no Erik Faarlund. Mangler denne informasjonen, kan bildet ha blitt behandlet i et fotobehandlingsprogram. Dermed er det stor fare for at det er manipulert.

Vi kan imidlertid ikke si at alle bilder som mangler exif-data til falskneri, men ser helst at originalbildet fra kameraet kommer oss i hende.

Vi sendte en henvendelse til Hasle om få tilsendt originalbildet.

Vi fikk følgende svar den 10. februar:

-Jeg har funnet svar på fenomenet!

-Jeg hadde ikke åpnet døren ut, slik at to lys inne i rommet reflekterte seg i vinduet! Så det var nok ikke et UFO, men det så rimelig ekte ut.

Hilsen Henrik Hasle.

UFO-NORGE anser saken som oppklart.

Fortsatt fra side 4

den 8. desember 2005. De skriver følgende:

Fra Volda fjorden ved Volda kom plutselig ein oransje lyskule sjevandes. Første tanken som slo meg, var ein nødrakett som blei skutt opp, men så begynte den å sveve mot taket av Sko-Olsen og fargen vart meir lik eit oransje gatelys. Deretter kom ein heilt lik lyskule dukkandes opp fra samme området.

Trudde først at eg såg syner, men såg at folk rundt ikring også ble oppmerksame på lyskulene ved å stoppe opp og peike. Eg stoppa motoren på bilen, skrudde ned vindaug for å høre om det kom lyd, men det var lydløst. Deretter begynte desse to lyskulene å bevege seg veldig sakte med samme avstand i forhold til kvarandre. Da kom ein ny lyskule fra himmelen, denne hadde samme bevegelsane, samme høgden og la seg på samme

bana og utførte alt same bevegelse som dei to første. Lyset forsvann først på dei to første lysfenomena, blei kun til to prikkar, deretter begynner den tredje å forsvinne, og brått var alle vekk.

Eg tok bilde av den siste, men var litt skjelden på handa. Kameraet er fra ein SonyEricsson mobiltelefon med eit digitalkamera på 1,3 megapiksler. Har vitne fra venninna mi Henriette, og ho kan bekrefte at

eg tok bildet, og ho såg dette sjølv og hadde samme opplevelsen av dette fenomenet.

Vi lurer sjølvsagt på kva dette kan ha vore?

I skrivende stund har Rapportsentralen ikke greid å finne ut hva dette dreier seg om. Det har tidligere vært rapportert om lysfenomen fra dette distriktet på Vestlandet, samt observasjoner av konkrete gjenstander. Vest og nordvest for Volda ble det i 1997 funnet merkelige avtrykk på bakken både i Tafjord og Stordalen. Se omtale i tidligere utgaver av *UFO*.

Vi må foreløpig konstatere at lysfenomene ved Volda betraktes som tre UFOer.



Volda, 8. desember 2005.

BOKANMELDELSER

Fortsatt fra side 25

inn litt humor her og der. Det er ingen lang bok, men Clancy får sagt veldig mye på de få sidene og man kan bare håpe at Clancy vil fortsette å studere fenomenet. Innen et emne der pseudovitenskap og pengebegjær har dominert en stor del av bokutgivningen er Susan Clancy en ny stjerne som burde tas imot med åpne armer av alle oss som tar UFO-fenomenet på alvor. *Abducted* er et must og den som velger å ikke kjøpe den kommer formodentlig til å angre bittert.

STEFAN ISAKSSON
UFO-Aktuelt nr. 4 2005/OJB

Kommentar ved OJB: Ikke alle er enige med Susan Clancy. Gå til http://www.intrudersfoundation.org/faith_based.html for å lese Budd Hopkins' artikkel "The Faith-based Science of Susan Clancy".

UFO-NORGEs nye webportal snart ferdig



Den 22. februar ble UFO-NORGEs nye webportal satt i drift, etter en tid med testing og feilretting. Portalen har i skrivende stund vært "live" i et par uker, og bortsett fra noen småfeil og justeringer har overgangen ikke forårsaket merkbare problemer.

Ifølge en undersøkelse på websiden er 80 % av de besøkende (som stemte) fornøyd med det nye systemet. Alt i alt kan vi si oss foreløpig fornøyd, siden tilbakemeldinger som har kommet inn stort sett har vært forslag til videre utbedringer.

Først og fremst er det naturligvis det nye rapportsystemet som er gulroten, men for den store massen av besøkende er det bare innrapporteringsskjemaet som er synlig. Sånn sett kan det virke som om innholdet på websiden er mindre nå enn før. Men fortvil ikke, bakenfor skjemaet ligger et par tusen kodelinjer som skal gjøre jobben til Rapportsentralen betraktelig lettere.

På den gamle websiden fantes faktisk en mengde artikler fra gamle utgaver av tidsskriftet. Disse var ikke spesielt enkle å finne, men har nå tilgjengelige med to klikk på musa.

En annen artig funksjon som dukket opp under en kreativ arbeidsøkt var kunnskapsbasen, som fungerer som en litt avansert OSS (ofte stilte spørsmål). I denne kan man både søke med stikkord og lete i kategorier. Imidlertid kreves det en dugnad for å legge inn spørsmål og svar.

Videre er det ikke gjort særlig store endringer i selve opplysningene om organisasjonen. Journalister har imidlertid fått sin egen seksjon der de kan fråse i pressemeldinger og høyoppløselige bilder. Den engelskspråklige delen av websiden har blitt redusert til å inneholde informasjon om UFO-NORGE som organisasjon, samt nyheter som er skrevet på engelsk.

Det eneste som nå gjenstår er et forum for registrerte brukere. Dersom alt går som planlagt, er dette også klart til bruk innen dette nummer kommer ut til leserne.

Så da kan jeg ikke gjøre annet enn å oppfordre alle lesere og medlemmer til å taste inn www.ufo.no en gang i blant for å lese - eller skrive - siste nytt fra UFO-fronten!

Harald Søvik

Nettredaktør UFO-NORGE

Epost: harald.soevik@ufo.no

Mobil: 924 54 291

**Abonner på *UFO* - Norges ledende
UFO-tidsskrift!**

De mystiske flekkene på Mars

Av Ingrid Spilde

De siste årene er det oppdaget noen merkelige fenomener på Mars overflaten. Ting kan tyde på at vi kanskje står overfor en form for liv.

Hver sommer dukker mørke, mystiske flekker opp på sanddynene på Mars. Nå tror ungarske forskere at områdene kan skjule liv.

Nedover mot sydpolen på Den røde planet ligger en hvit kappe av is og snø. Om vinteren dekker den den rustede bakken, og de urørlige sanddynene som her og der bryter landskapet opp i et karakteristisk rillemønster.

Og det er nettopp de hvitkledde sandhaugene som interesserer Eörs Szathmáry fra Eötvös University i Budapest. Når det nærmer seg sommer på Mars får dynene nemlig et merkelig dryss av sorte flekker, som ikke lar seg forklare av vanlig smelting.

Forskerne tror flekkene rett og slett kan være kolonier av levende organismer.

Rare ringer

De mørke sanddyneflekkene er veldig karakteristiske. De holder seg strengt til dynene, er ringformede og har en indre struktur. Alle har et mørkt parti i midten, med en lysere rung rundt, forteller Szathmáry til interesserte tilhørere på NORDITAS workshop om Astrobiologi ved Universitetet i Oslo.

- Der flekkene ligger i bratt terreng dukker det etter hvert opp striper på nedsiden. Noe flyter ut fra flekkene, og renner nedover på grunn av gravitasjonen. Dessuten kommer flekker som oftest til syne på de samme stedene hvert år, sier han.

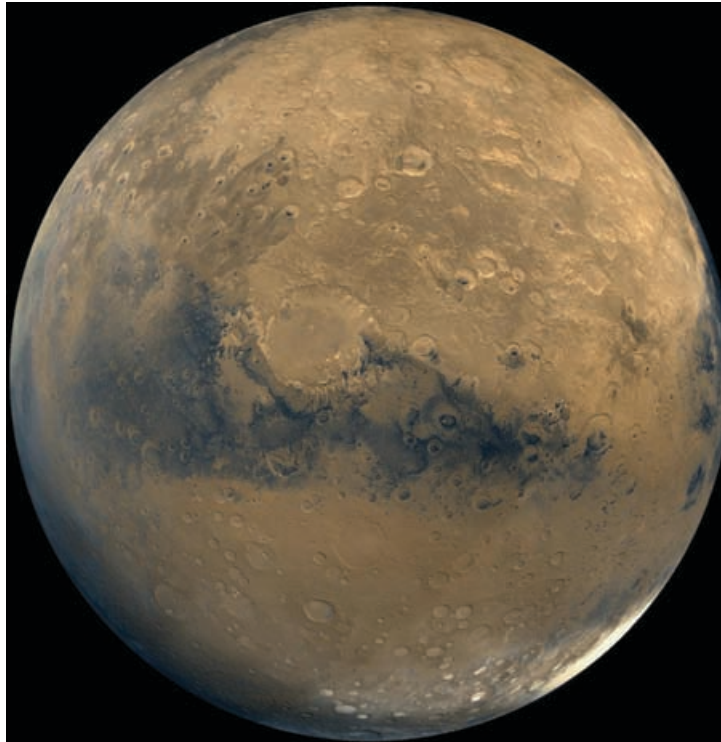
Men dette er ikke noen vanlig avsmelting på toppene.

- Flekkformasjonen starter på bunnen av dynene, ikke på toppen. De ligger heller ikke på spesielt utsatte steder, sier Szathmáry.

Om vinteren blir flekkene tilsynelatende borte, men ved nærmere ettersyn finnes det fortsatt skygger igjen. Som om noe ligger under snøen og venter på en ny vår.

Og det er faktisk akkurat noe slikt forskerne ser for seg. I 2001 kom de nemlig med The biological hypothesis, som går ut

på at det kan være samfunn av levende mikroorganismer som lager sanddyneflekkene på Mars.



Skjold av snø

- Vi ser for oss en fotosyntetiserende organisme som lever under et effektivt skjold av snø og vann, forteller Szathmáry ivrig.

Om vinteren ligger skapningene dypfrosset under isen. Men når våren kommer, begynner det å smelte litt nederst ved bakken. Dermed dannes det et tynt lag med vann over mikroorganismerne.

Nå våkner vesenene opp av vinterdvalen, og setter i gang fotosyntese hvor de utnytter energien i sollyset. Siden de fortsatt ligger under et lag av is og snø, er de beskyttet mot både uttørking og farlig ultrafiolett stråling.

Skapningene har antageligvis også et mørkt pigment, som både beskytter mot farlig UV-stråling, og suger til seg energien fra solskinnet. Dette kan være med på å smelte opp de livsviktige hinnene med flytende vann tidlig på våren, tror forskerne.

Og slik lever kanskje mikroorganismerne i en stakket stund, mens det beskyttende skjoldet smelter seg stadig tynnere. Men til slutt bryter Solen i marssommeren igjenn-

om isen i midten av flekken.

- Da må nok skapningene som sitter her gå inn i en slags beskyttet dvalefase, i påvente av en ny snødekt vår, tror Szathmáry.

Men i ringen rundt, som ennå er dekket av snø, er det fortsatt levelig en stund til. Organismene her er kanskje forklaringen på den lysere kanten utenfor de mørke midtpunktene?

Ser etter jordlige sidestykker

- Skapningene vil bruke en stikk motsatt taktikk i forhold til mikroorganismerne på Jorden, som livner til når snøen smelter helt vekk, sier Szathmáry.

Likevel har forskerne brukt en del tid på å sammenligne de tenkte marsboerne med mulige sidestykker fra Jorden.

For det bor faktisk bakterier i de tørre dalene i Antarktis, hvor iskaldt klima, manglende ozon i atmosfæren og store doser UV-stråling gjør livet tøft for alt som

lever. Det samme gjelder for de knusktørre sanddynene i ørkenen nær Ayers Rock i Australia.

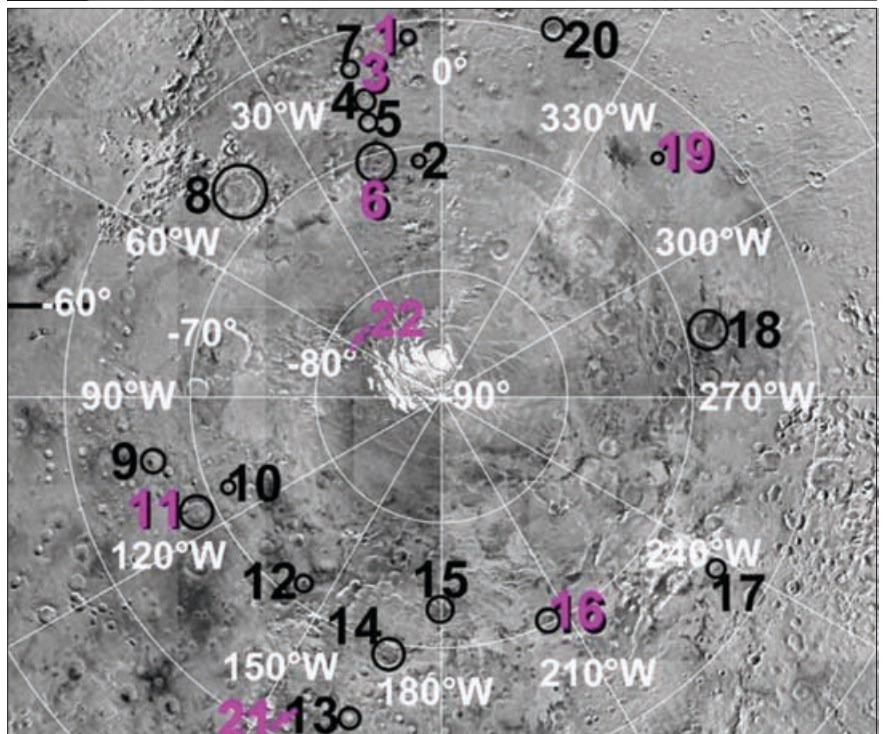
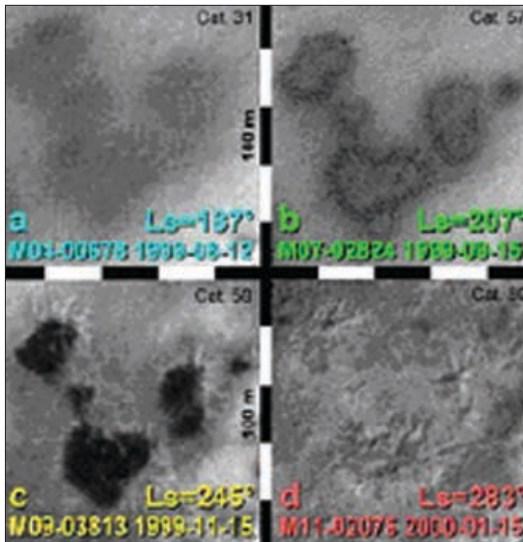
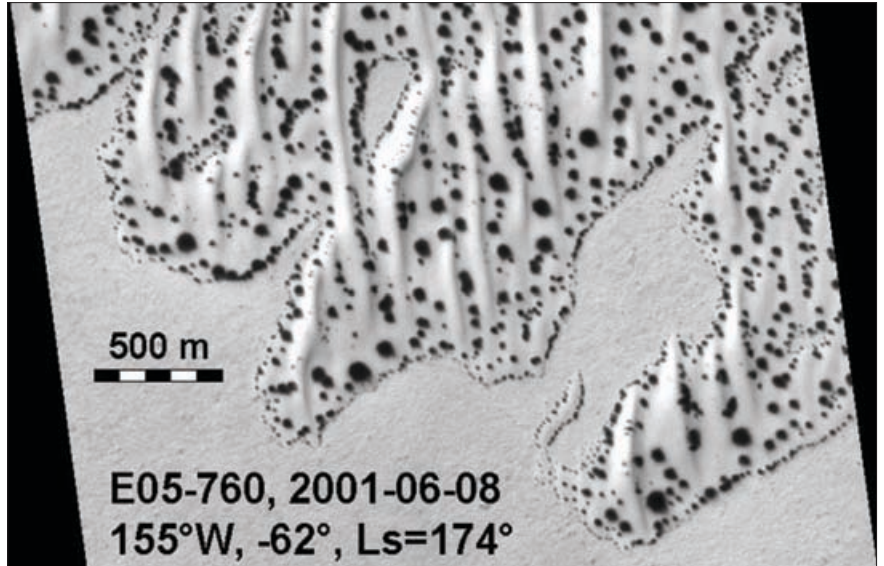
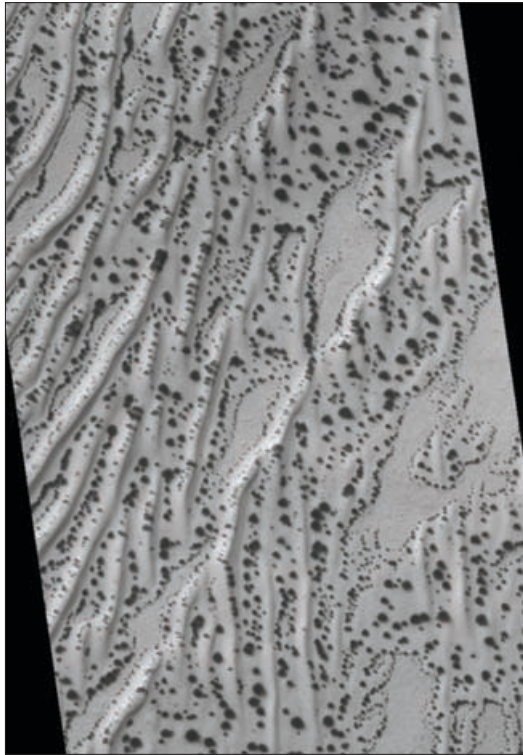
- Det finnes ekstremelskende skapninger på steder på Jorden som på mange måter kan sammenlignes med forholdene på Mars, sier Szathmáry, som likevel understreker at ideen bare er en hypotese, som på ingen måte er bevist.

- Men alle data som har kommet inn siden 2001, har støttet hypotesen, gliser han.

Og det føles nok ganske tilfredsstillende. Da hypotesen først ble publisert, fikk Szathmáry og kollegaene temmelig hard medfart av fagfeller rundt om i verden.

- Vi fikk høre at "de der ungarene må jo være pling i bollen". Og vi opplevde at noen forskere brukte temmelig ufine metoder for å sverte oss. Nå har de imidlertid fått litt tid til å venne seg til tanken, og hypotesen blir endelig tatt på alvor.

Håpet er så klart at den blir tatt så seriøst at et av framtidens landingsfartøyer setter føttene ned nettopp ved de rare ringene i sanddynene. Først da kan vi få et sikkert svar



1) Flekkene holder seg strengt til dynene. De har en annen sammensetning enn resten av overflaten. Dynene er også limt sammen av et eller annet, slik at de ikke flytter seg.

2) Et relativt ferskt bilde som viser dyner i skråningen opp mot et krater 20 km i diameter. Bildet viser tydelig at mørke dyneflekker (dark dune spots, DDS) først oppstår på høyder mest eksponert for sollys.

3) De beste eksemplene på DDS forekommer sydpolsområdet (fra -55 grader og sørover).

4) Slik ser Szathmáry for seg koloniene under snøen på Mars.

5) Flekkene ser ut til å forsvinne om vinteren. Men noe ligger under snøen.

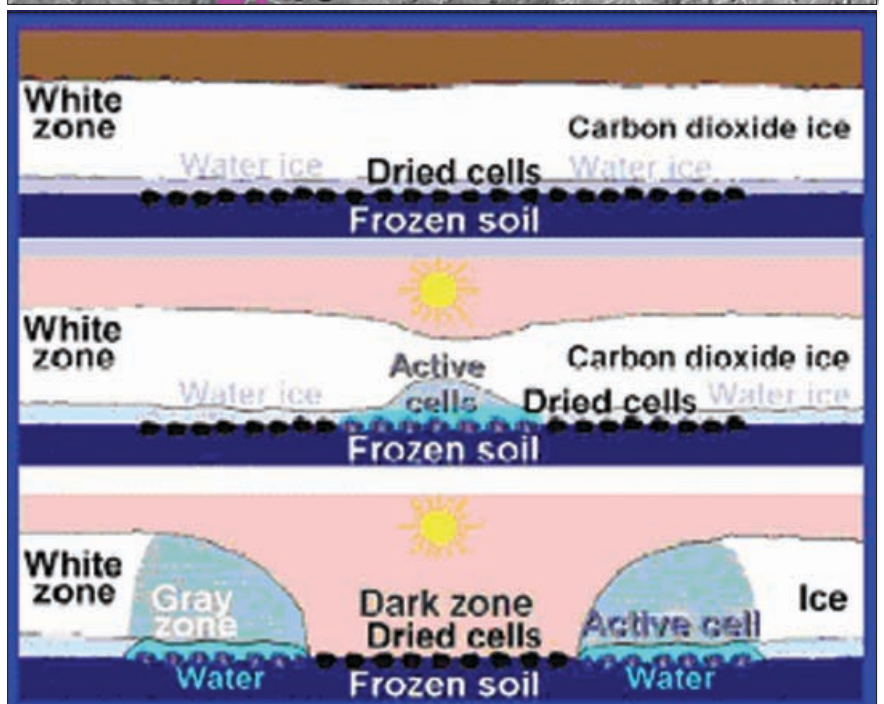
(Alle foto: NASA/JPL/Malin Space Science System, unntatt 4): Colbud/MAG.)

på om de mystiske flekkene faktisk er kolonier av ekte marsboere. ☐

Kilder:

Forskning.no, 9.des 2005

Diverse kilder på Internett



Når UFO-observasjoner blir etterforsket av ufologer

Av Mentz Kaarbø

I en nylig utkommet publikasjon i England blir det hevdet at svært mange UFO-observasjoner i England på 60- og 70-tallet kun hadde sin årsak i konvensjonelle fenomener.

Det lille heftet ["Monograph"] er utgitt av The Institute for Cultural Research i London og har tittelen *Conclusions from Controlled UFO Hoaxes* ("Konklusjoner fra kontrollert UFO-svindel"), og er på bare 30 sider. Forfatteren, David Simpson, tok sammen med noen venner del i etterforskningen rundt observasjoner som ble gjort i England i midten og slutten av 60-årene samt tidlig på 1970-tallet.

I heftet blir trosmønstre i forbindelse med uidentifiserte flygende objekter og etterforskningen av disse, illustrert med referanse til en del kontrollerte svindelnumre. Sammen med en gruppe venner, ble svindelen utført i England sent på 1960- og tidlig på 1970-tallet, og en spesiell anledning – det som er kjent som "Warminster fotografiene" – er beskrevet i detalj. Gruppens interesse for UFOer startet i en periode på midten av 60-tallet da uidentifiserte lys på himmelen ofte ble rapportert i media, og medlemmene opprinnelig antok at fenomenene representerte noe genuint mystisk. Imidlertid fant de ut gjennom etterforskning og erfaring at fortolkningen av UFO-observasjoner – som ofte bare kunne være svevende lys på himmelen – til å være noe mystisk eller til og med utenomjordiske fartøyer, ble gjort på grunnlag av feilobservasjoner koblet med et sterkt ønske om å tro på utenomjordiske forklaringer. På samme måte fant man ut at etterforskning gjort av ufologer vanligvis styrket rapportene og introduserte ytterligere overdrivelser og feil. For å finne ut hvorvidt deres mistanker var berettiget ble det besluttet å teste noen UFO-etterforskere med tillagede, kjente stimuli – det vil i praksis si å involvere dem i kontrollerte eksperimenter ved bruk av svindel UFOer.

SIUFOP

David Simpson dannet sammen med noen venner gruppen Society for the Investigation of UFO Phenomena (SIUFOP) i 1967.

I utgangspunktet bestod den av omtrent 10 medlemmer med en gjennomsnittsalder på rundt 19 år. De samlet sammen en del teknisk utstyr: Et kamera med sensitiv film, et

rundt på himmelen. De besluttet å observere en kveld fra en høyde kalt Chantry Hill, Sussex (nær South Downs i Sør-England), medbringende et 35 mm kamera på stativ, og et enkelt spektrometer. Første kvelden så de ingenting bortsett fra noen satellitter. Andre kvelden var de heldigere. På tross av at de hadde sovet svært lite på de siste 36 timene, gikk de entusiastisk inn for å observere en kveld (og natt) til. Med en gang de kom på toppen av utkikkstedet fikk de se et lys i det fjerne over horisonten. Det hadde ikke vært der kvelden før og så virkelig mystisk ut.

Lyset beveget seg sakte oppover, på tvers for deretter å forsvinne. To lys kom til syne bakenfra horisonten på samme sted som det første ble sett, beveget seg sakte oppover, på tvers, deretter med raskere bevegelse. Opp til seks lys danset rundt sammen i et tilfeldig mønster mens de innimellom forandret farge. Tidseksposeringer ble tatt med lukkertider mellom fem og 20 sekunder. Etter vel halvannen time ble tilsynekomsten av lysene sjeldnere og filmene var brukt opp.

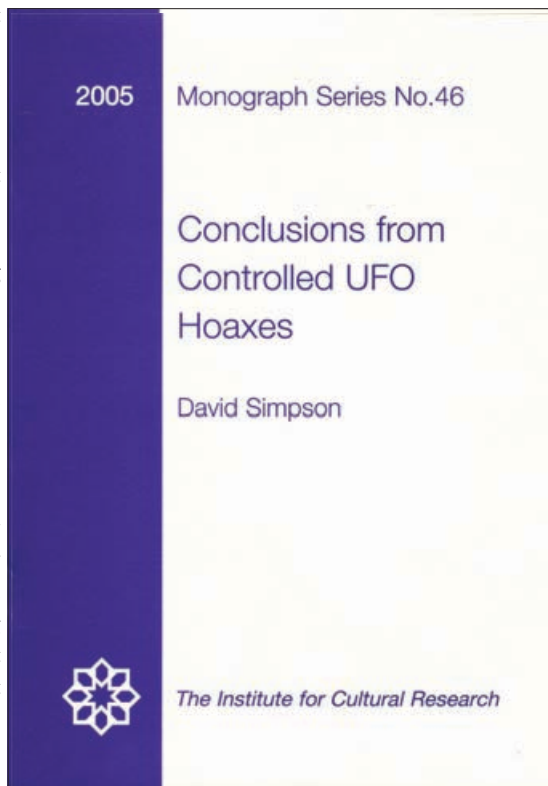
Gruppen hadde i løpet av kort tids etterforskning av UFOer oppnådd å se noen selv; enda bedre, de hadde fanget dem på film og ut fra målinger med spektrometeret, visste de at de hadde et kontinuerlig spektrum.

Overbevist om at filmen inneholdt bilder av aller største viktighet løp de tilbake til byen tidlig på morgenen for å fremkalle den. De ble imidlertid forbauset over hva de fikk se. De forventet å se at hvert bevegelige lys hadde laget en stripe på negativene – noe som skjer når et bevegelig punkt blir fotografert med lang lukkertid. De hadde observert opptil seks samtidig og forventet å se at filmen inneholdt opptil seks linjer per negativ. Negativene som de myste på viste imidlertid bare en eller to linjer. Dessuten, i motsetning til hva vi hadde forventet, viste fotografiene at alle lysene hadde samme,

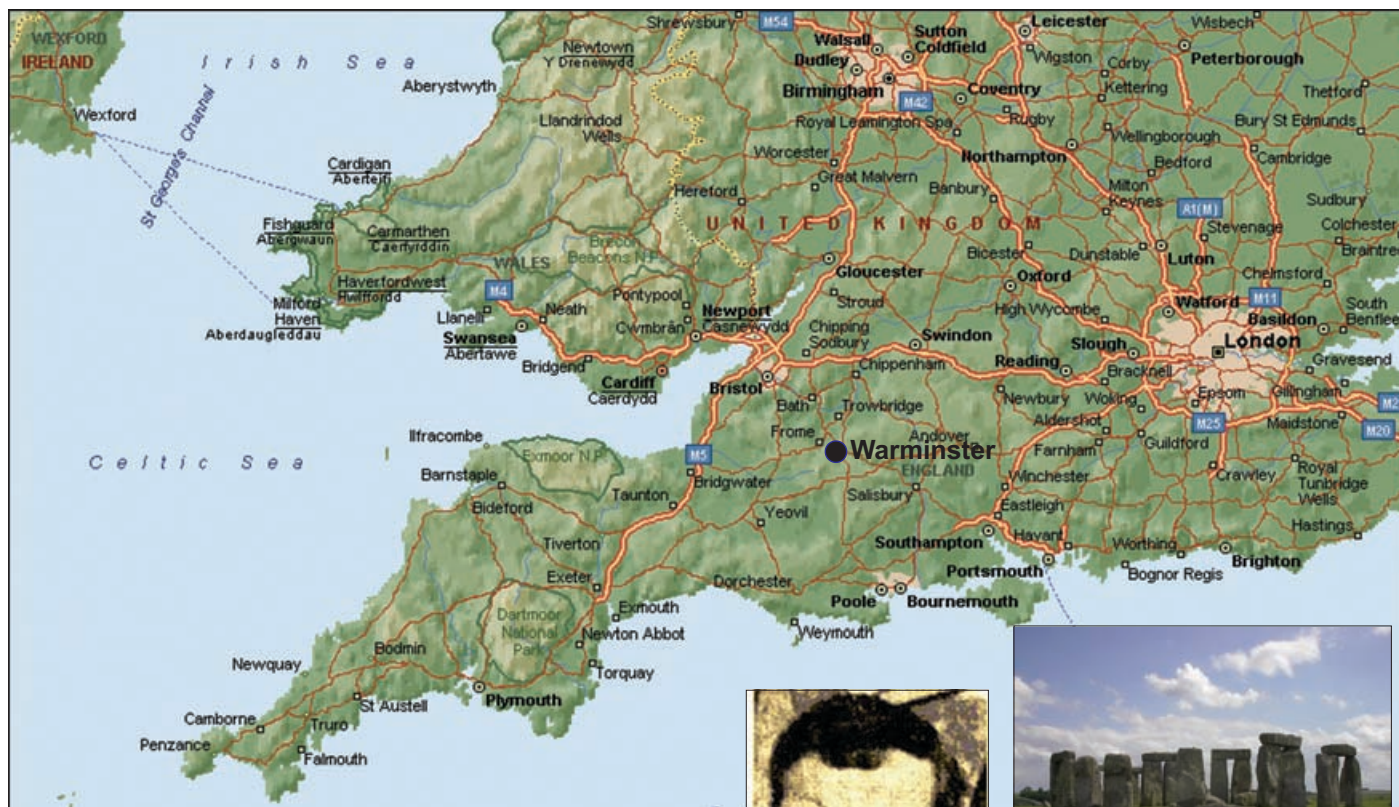
stativ (tripod) for å lette fotografering om natten (gruppen hadde allerede erfaring med astrofotografering), et spektrometer for å analysere lys fra observerte fenomener, et teleskop med en fotodetektor for å kunne måle frekvenser på lysfenomener (hvis de oscillerte ved 50 eller 100 Hz ville de høyst sannsynligvis være drevet fra nettet), samt et magnetometer (de ble fortalt at UFOer omga seg med sterke magnetiske felt).

En episode like etter at gruppen ble dannet gjorde et dypt inntrykk på medlemmene, og satte dem på en måte på sporet for arbeidet i årene som kom.

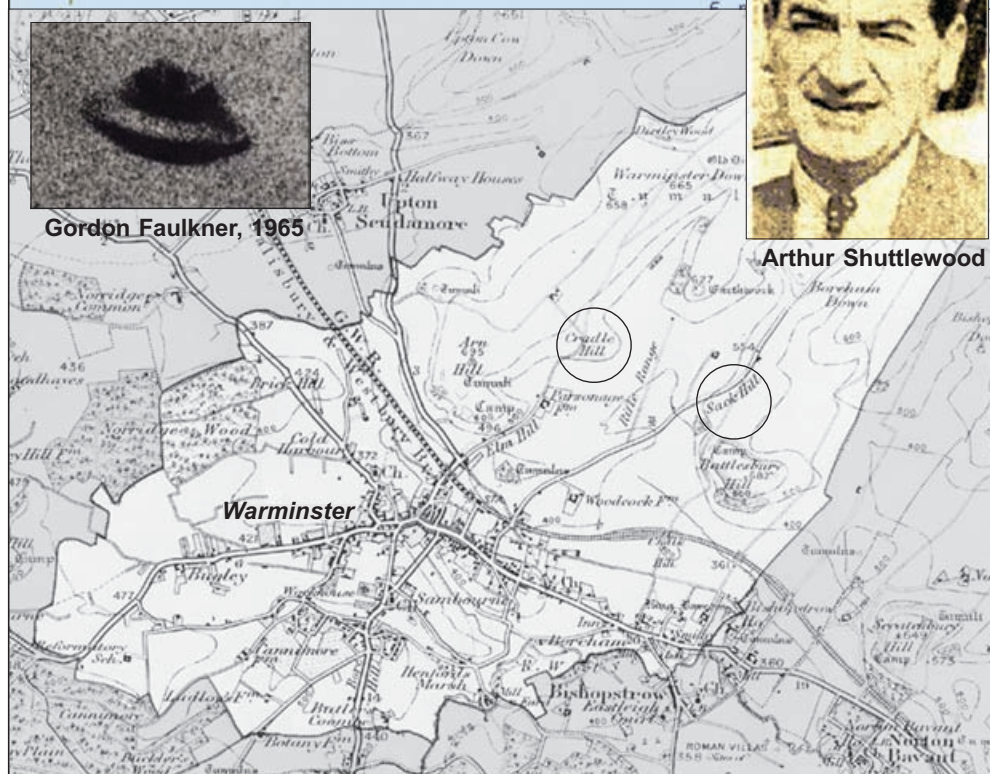
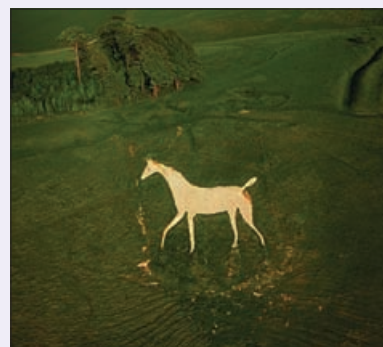
På den tiden var avisene fulle av UFO-rapporter og medlemmene i gruppen antok, litt naivt, at selv om en del var feil (det vil si egentlige IFOer) tilsa det store antallet med rapporter at i alle fall *noe* mystisk som fløy



Fortsettelse på side 16



Arthur Shuttlewood



Gordon Faulkner, 1965

UFO-bølgen ved Warminster begynte i midten av 1960-årene da det som ble beskrevet som "Warminster Tingen" begynte å vise seg og ble observert av mange personer.

Fenomenet startet julen 1964 med at folk ved flere anledninger hørte merkelige lyder fra himmelen over byen. Deretter ble det observert et merkelig strålende lys flere ganger og som etter noen måneder ble fotografert i august 1965 av den da 17-årige Gordon Faulkner.

Bildet ble offentliggjort i lokalavisen og ble etterhvert kjent internasjonalt. I 1994 sto en av Faulkners venner fram og påstod at han var med å lage bildet, men Faulkner selv ville ikke innrømme at det var svindel.

En person som gjorde mer enn noen annen for å gjøre fenomenet kjent og som var overbevist om at Warminster

ble besøkt av utenomjordiske farkoster, var journalisten Arthur Shuttlewood. Han greide imidlertid ikke å få nærmere bevis for sine idéer.

UFO-bølgen ved Warminster - beskrevet som et "hotspot" innen ufologien - varte i mer enn 10 år, til rundt 1977.

Warminster er ellers omgitt av spektakulære menneskapte byggverk i tillegg til merkelige fenomener. Innenfor en radius av et par mil ligger (i bilderekken til høyre, ovenfra og nedover) Stonehenge; diverse kornsirkler som årlig har dukket opp de siste par tiår, og den såkalte Wiltshire hesten.

På kartet over Warminster kan forøvrig sees Cradle Hill og Sack Hill (innringet), omtalt i teksten.

veldig enkle og korte bane som i utstrekning kun utgjorde brøkdelen av en grad over den synlige horisonten, mye lavere enn vi hadde trodd.

En uke senere, etter å ha studert fotografier og et detaljert kart over området, var de tilbake på Chantry Hill. Denne gangen var de ikke trøtt eller full av sansesløvende entusiasme og kunne observere frontlys fra biler på en fjerntliggende ås – en ås som ikke hadde vært synlig under de værforholdene som hersket uken før – og i samme retning som en bilvei anmerket på kartet!

Selv i dag kan lysene sees på stedet; de ser så umiskjennelig ut som billys at det er vanskelig å tro at tretthet og entusiasme kunne ha redusert deres observasjonsevne så mye. De hadde fått de enkleste hvite lys, de aller fleste med horisontal bevegelse, til å bli forskjellig-fargede, multiple objekter som beveget seg i hovedsak vertikalt. Rimelig gode fotos muliggjorde en slags analyse; men på bakgrunn av dem alene ville de uten tvil ha gjenfortalt historien til stadighet om de merkelige og uforklarlige lysene på himmelen. I tillegg ville de, på spørsmål tiår senere, hvorvidt lysene kunne ha vært frontlys på biler, helt sikkert ha forkastet tanken.

Denne episoden var en ydmykende opplevelse da det viste hvor lett det var å lure seg selv i øyeblikkets hete, samtidig som det også demonstrerte viktigheten av kjølig refleksjon og et ønske om å undersøke med et åpent sinn.

Nå hadde gruppen etter hvert truffet mange UFO-vitner fra nærmiljøet, men mens deres historier forble interessante, slo det dem hvordan, etter flere besøk, hvordan de “beste” observasjonene – de som inneholdt de mest uvanlige og mystiske beskrivelsene – syntes å ekspandere for hver gjenfortelling. En eller to observatører syntes å ha problemer med å skille mellom hva de hadde sett, hva de hadde hørt fra andre, og argumenter med hensyn til sannsynligheten for intelligent liv i Universitet. Derfor ble de litt mindre imponert over rapportene fra South Downs, men antok likevel at UFO-observasjoner fra andre steder ville være mer robust, og beholdt troen på at de utgjorde et betydningsfullt mysterium.

Warminster

I februar 1968 reiste noen medlemmer i SI-UFO til Cradle Hill utenfor byen Warminster i Wiltshire i den sørvestre del av England. Siden 1965 hadde her vært hyppige UFO-observasjoner og gruppen mente at de her ville ha stor sjanse for å se “the real thing”. De blandet seg med en del observatører som ofte samlet seg lørdags kveld og natt i håp om å se fantastiske ting på himmelen.

På en av utfluktene traff de på Arthur Shuttlewood – en lokal journalist som allerede da var berømt for sine mange (og utrolige) observasjoner og som ettertrykkelig hadde satt Warminster på UFO-kartet, også internasjonalt. De ble presentert for gruppen rundt ham og fikk se diverse UFO-fotografier av ymse art. Mesteparten av lys på himmelen over lokale høydedrag. Noen var av eksepsjonelt dårlig kvalitet, de viste uformelige klumper eller merker som ikke kunne skilles fra om de var avsatt av fuktig fotografisk film eller papir. Andre fotos bestod i hovedsak hvite linjer på en svart bakgrunn med enkle, multiple, rette, buede, kontinuerlige og stiplede linjer.

De kunne ved hjemkomsten og etter litt kreativ tenkning stort sett replikere samtlige lysfenomener som ble vist på bildene. Det var i det hele lite mystisk med de fenomenene som var blitt fotografert over Warminster. De hadde også planer om å analysere negativer med et optisk mikrodensitometer, et instrument som kunne vise lyskildenes natur (glødetråd, gassutladning eller annet). Dessverre diskuterte de sine analyseplaner litt for åpent, og de fikk derfor aldri tillatelse til å låne noe negativ!

Gruppen observerte ingen *bona fide* UFOer fra Cradle Hill, men fikk høre om mange gode observasjoner enten like før de ankom eller like etter de forlot stedet for siste gang. Ved noen anledninger også når de var tilstede – ikke av dem, men de som var rundt dem. Satellitter, fly, flares skutt ut fra forsvarets fly, planeter og stjerner ble oppfattet som “moderskip”, “speiderfartøy”, “pulsatorer” etc. Dette minnet gruppens medlemmer om deres egen erfaring med frontlykter som først ble oppfattet som UFOer.

Tvil

Gruppens medlemmer hadde funnet ut hvor lett det var, når man var i den rette sinnstemning, å bli lurt av enkle lys – for eksempel satellitter, bæreraketter, Månen, Venus, stjerner, lys fra fly og helikoptre, søkelys reflektert fra skyer, refleksjoner av sollys fra vanlige objekter (observert fra en uvanlig vinkel) og, selvsagt fjerne frontlys fra biler. Mulighetene for feiltolkninger syntes grenseløse og gruppen begynte å få den oppfatning at alle observasjonene ville fått en konvensjonell forklaring dersom man hadde tilstrekkelig med data og var gjenstand for kompetent etterforskning.

De fleste UFO-etterforskere stilte seg avvisende til gruppens synspunkter og etterforskningsresultater og påstod at de ikke hadde tilstrekkelig åpent sinn til å kunne verdsette hva som hendte. For dem innebar det å ha “et åpent sinn” å godta UFO-ob-

servasjoner og tilhørende svært spekulative (utenomjordiske) tolkninger som presise og fornuftige.

På dette tidspunkt begynte de derfor å bli av den oppfatning at UFO-etterforskere – som stort sett var ansvarlige for å offentliggjøre UFO-rapporter og å overbevise publikum at de var mystiske – burde få sine evner med hensyn til observasjon og etterforskning vurdert på en objektiv måte. Gruppen bestemte seg for å sammenlikne detaljer ved kjente, fabrikkerte UFO-stimuli med beskrivelser gitt av uvitende observatører og konklusjoner trukket av UFO-etterforskere. På samme tid ville de også bli i stand til å se hvordan UFO-etterforskerne bar seg ad for å etterforske en observasjon. Hvis de hadde rett, ville resultatene fra eksperimentene kunne muliggjøre evalueringen av fremtidige UFO-beretninger mer realistisk. Med dette utgangspunkt begynte de å planlegge svindelnumre med vitenskapelige intensjoner.

Under presenteres en oversikt over de fleste kontrollerte svindelnumrene gjort over en fireårsperiode.

Svindel nr. 1

15. juli 1968 – Pewly Downs i Surrey. Nødlys i fallsjerm, skutt opp fem kilometer fra et titalls observatører; som var ute i forbindelse med en såkalt landsomfattende observasjonssnutt (National Sky Watch, NSW), i regi av British UFO Research Association (BUFORA). Observatørene var overbeviste om at det de så var et genuint UFO-fenomen. David Simpson tok et bilde (ingen av de andre observatørene brukte medbrakte kamera), som senere ble evaluert av et medlem av BUFORA. Vedkommende konkluderte ganske fornuftig med at det kanskje kunne være forårsaket av et enkelt kraftig lys på et fly eller muligens fyrverkeri. På et offentlig møte i BUFORAs regi, ble denne forklaringen forbigått og fotoet ble holdt høyt hevet. Året før hadde det vært en observasjon under en NSW; dette året fremkom et bilde; med denne fremgangen, ble det spådd, ville UFO-mysteriet være løst inne neste års NSW!

Det var overraskende at selv om de gjennomlevde en periode med tilsynelatende intens UFO-aktivitet og en erfaren UFO-etterforsker mente at fotoet fra Pewley Downs sannsynligvis bare var av et fly eller fyrverkeri, var den overveiende betydningen av et enkelt nødlys fremdeles tilsynelatende høyt estimert.

Svindel nr. 2

Juni 1969 – Sack Hill, Warminster. Kraftige lypærer (montert i klynge slik at de på avstand så ut som én konsentrert lyskilde) sendt opp under ballonger fylt med helium.

Det ble sendt opp to ballonger med kort mellomrom. Noen av medlemmene i SIU-FOP befant seg også blant det intetanende publikumet, med tilholdssted Cradle Hill, ca. en kilometer vest for Sack Hill (se kart på forrige side). Selv medlemmene, som var tilstede for å registrere reaksjonene blant publikum, ble overrasket over den visuelle effekten av de sakte stigende, kraftige lysene. De andre observatørene ble svært imponert og syntes at dette var den beste observasjonen som var gjort fra dette stedet.

Svindel nr. 3

28. mars 1970 – Sack Hill, Warminster. “Landingsmerker” ble gravet ut i bakken. Et blinkende purpurfarget lys ble satt på en parkert bil, rettet mot Cradle Hill hvor det befant seg et 30-talls (uvitende) observatører. “Fenomenet” ble tilsynelatende fotografert herfra av tre av SIUFOPs medlemmer som i tillegg fikk en UFO-detektor til å gå av samtidig (falsk alarm). Det hele resulterte i to fotos som på tross av innlagte “feil” (de lysfenomenene som ble avbildet avvok betydelig fra det som ble observert) ble tatt som *bona fide* blant fremtredende UFO-etterforskere, også internasjonalt (deriblant den fremstående franske astrofysikeren og ufologen dr. Pierre Guérin) og fikk status som ekte. Selv ved innrømmelse av svindel-en noen år senere var det svært få som godtok dette.

I tillegg til denne markerte fotosvindel-en, ble de andre eksperimentene gjentatt et par ved å sende opp drager med lyspærer og batteri. Reaksjonen blant tilstedeværende observatører var stort sett den samme; alle rapporterte om “ekte” UFOer.

Svindel nr. 4

August 1972 – Sack Hill, Warminster. To ballonger sendt opp med lyspærer og blitz. En reporter fra BBC tilstede, samt mange observatører. Folk lyse med lommelykter og motorsykel lykter, i forsøk på å kommunisere med “fenomenene”. Folk ble enda mer entusiastisk da først én, deretter en annen blitz tente med jevne mellomrom. Enkelte mente virkelig å kunne kommunisere med “UFOene” gjennom den tilsynelatende responsen fra blitslysene. BBC sendte innslaget over hele landet og saken fikk bred mediadekning. Nok en gang mente de tilstedeværende at det var den beste observasjonen de noengang hadde hatt.

En uke etter samlet tre fra gruppen seg, i tillegg til én framtredende UFO-etterforsker under ledelse av BBC. Sistnevnte ble konfrontert med utsagnet om at det hele var svindel, samt fysiske bevis i form av medbrakte ballonger, lyspærer og blitzlamper. Etterforskeren nektet å godta at det hele var

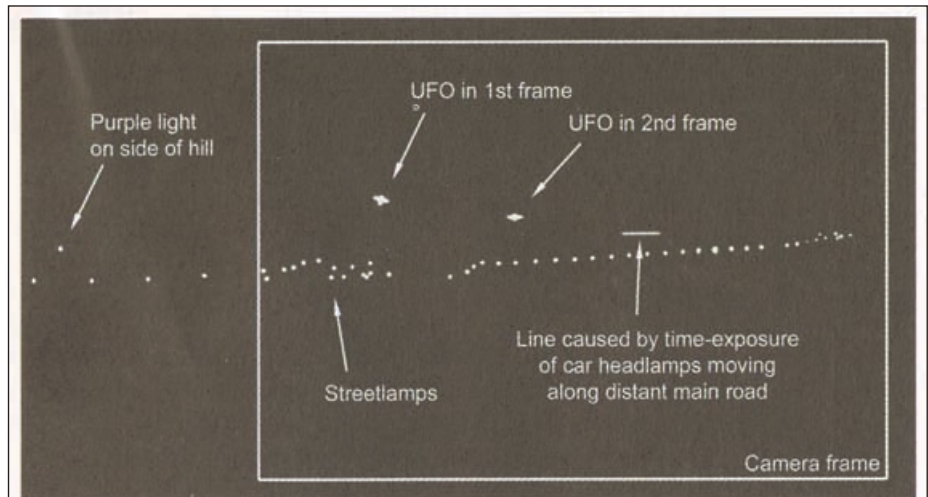


Figure 7. Diagram of scene from Cradle Hill showing position of purple light, streetlamps, camera frame, UFO images and car headlamps



Figure 8. First 'Warminster Photograph'

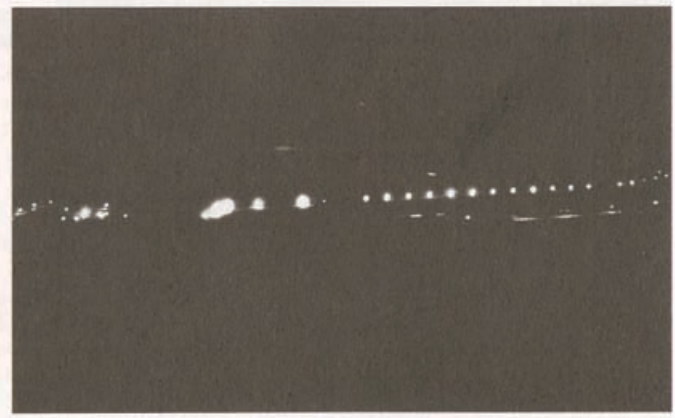


Figure 9. Second 'Warminster Photograph'

De såkalte Warmister-fotografiene som etterhvert ble viden kjent og fikk status som ekte. Teksten viser litt om hvordan svindelen ble utført.

svindel; selv ikke en rekonstruert oppsending fikk ham til å endre mening.

Konklusjon

Dette var kanskje ikke noen stor og imponerende liste over svindelnumre med tilhørende reaksjoner fra godtroende UFO-etterforskere. Likevel var de gjennomført med en etter måten tilfredstillende kontroll med både fabrikasjon av "fenomener" og observasjoner av respons og oppfølging av ufologenes arbeid og reaksjoner i ettertid. "Testene" gav dessverre en god pekepinn over manglende vilje og evne blant mange UFO-interesserte til å undersøke observa-

sjoner grundig. Det er liten tvil om at disse forhold gjelder også idag.

Det er bedre med et åpent sinn enn høl i hue! □

Kilder:

Conclusions from Controlled UFO Hoaxes, David Simpson, The Institute for Cultural Research 2005.
 "Experimental UFO Hoaxing", DI Simpson, *MUFOB New Series* 2, mars 1976.
 "An account of experimental UFO hoaxing", David Simpson and Ken Raine, *Magonia* 75, 2001.

Astronauter og Area 51 - Skylab-hendelsen

Av Dwayne A. Day

I denne artikkelen omtales en hendelse der det berømmelige Area 51 ved et uhell ble fotografert fra romstasjonen Skylab på midten av 1970-tallet.

Forfatteren beskriver en del av tankegangen bak USAs etterretningsorganisasjoner og politikk med hensyn til hemmeligholdelse. Det settes også et visst søkelys på spekulasjonene om døde romvesener og flygende tallerkener på basen.

L langt ute i Nevada-ørkenen, mange mil unna nysgjerrige øyne, ligger det hemmelige militæranlegget som i årenes løp har vært kjent under mange navn. Det har blitt kalt "Paradise Ranch", "Watertown Strip", "Area 51", "Dreamland" og "Groom Lake". Groom Lake er sannsynligvis det mest myteomspunne sted på Jorden og som nesten ingen har sett på nært hold. Ifølge folk med overaktiv fantasi er dette stedet hvor den amerikanske regjering oppbevarer døde romvesener, kloner dem, og utvikler flygende tallerkener ved hjelp av "reverse-engineering". Det er også der hvor NASA skal ha filmet de (påstått) falske månelandingene.

Likevel, for mennesker med føttene trygt plantet på jorden, er Groom Lake et sted hvor det foregår svært hemmelig utvikling av avanserte fly. Det var her U2, SR71 (de to spionflyene) og F117 "Stealth" ble utviklet. Det har antagelig også blitt oppbevart en mengde stjålne sovjetiske og russiske fly her. Av denne årsak har den amerikanske regjeringen gjort ekstraordinære grep for å holde basen skjult for publikum.

Denne hemmeligheten var truet tidlig i 1974 da astronauter på romstasjonen Skylab tok bilder ut av vinduet, og fikk bilder av et anlegg som ikke skulle eksistere. De returnerte til Jorden, og bildene ble fort hodebry for NASA, CIA og forsvarsdepartementet. Denne historien har aldri før blitt fortalt.

Linselus

Den 19. april 1974 sendte noen et memo angående et lite problem til sjefen for CIA, William Colby.

Dwayne A. Day er medredaktør i tidsskriftet *Raumfabrt Concret*, et tysk romfartsmagasin, og skriver jevnlig om romfartshistorie og -politikk.

"Denne saken er forårsaket av at Skylab-astronautene fotograferte anlegget ved Groom Lake. De hadde fått spesifikke instruksjoner om å ikke gjøre dette", stod det i memoet. "Dette var det eneste området som hadde en slik instruksjon". Med andre ord, CIA anså Groom Lake som klodens hemmeligste plass. Og astronautene hadde nettopp tatt bilde av den.

Det tredje og siste Skylab-mannskapet ble skutt opp 16. november 1973. Om bord var tre ferske astronauter: Gerald Carr, Edward Gibson og William Pogue. Carr var kommandør i marinen. Pogue var i luftforsvaret, og hadde fløyet for Thunderbird-teamet. Gibson var den vitenskapelige astronauten,

med doktorgrad i anvendt fysikk.

Mannskapet havnet fort bak tidsplanen av mange årsaker, men tok seg etter hvert inn igjen. Mannskapet måtte reparere en an-

Med andre ord, CIA anså Groom Lake som klodens hemmeligste plass. Og astronautene hadde nettopp tatt bilde av den.

tenne, de fikset problemer med feste av et teleskop, reparerte et gyroskop og fikk ettersendt forsyn-

inger. De fikk etter hvert mye tid utenfor romstasjonen (såkalt EVA-tid) og studerte Solen i til sammen 338 timer.

De tok også bilder av Jorden, inkludert bilder av Groom Lake i Nevada. Den 4. februar 1974, etter et 84 dager rekordlangt (for amerikanerne) opphold i rommet, returnerte mannskapet. De landet i havet 280 kilometer sørvest for San Diego, og ble fisket opp av USS New Orleans. Astronautene var



Romstasjonen Skylab. Den var operativ fra mai 1973 til februar 1974.

i god form.

NASA hadde en avtale med etterretningssorganisasjonene som daterte seg til begynnelsen av Gemini-programmet på midten av 1960-tallet. Alle bilder tatt av astronauter skulle først godkjennes av National Photographic Interpretation Center. NPIC var en CIA-organisasjon som vanligvis tolket satellitt- og flyfoto. Detaljene i avtalen er fortsatt hemmelige, men fotoekspertene ville se hva astronauter kunne bidra med innen rekognoserings-fotografering. Under Gemini-programmet hadde de funnet svaret: Ikke særlig mye.

Fotografiene fra Gemini-oppdragene hadde mange svakheter, blant annet manglende informasjon om hva som faktisk ble fotografert. Det var ingen enkel måte en astronaut kunne finne ut hva klokken var, og hvilken vinkel kameraet pekte i - så analytikerne hadde ofte problemer med å finne ut hva de så på. Dette var en av faktorene som førte til avslutningen av luftforsvarets Manned Orbiting Laboratory program.

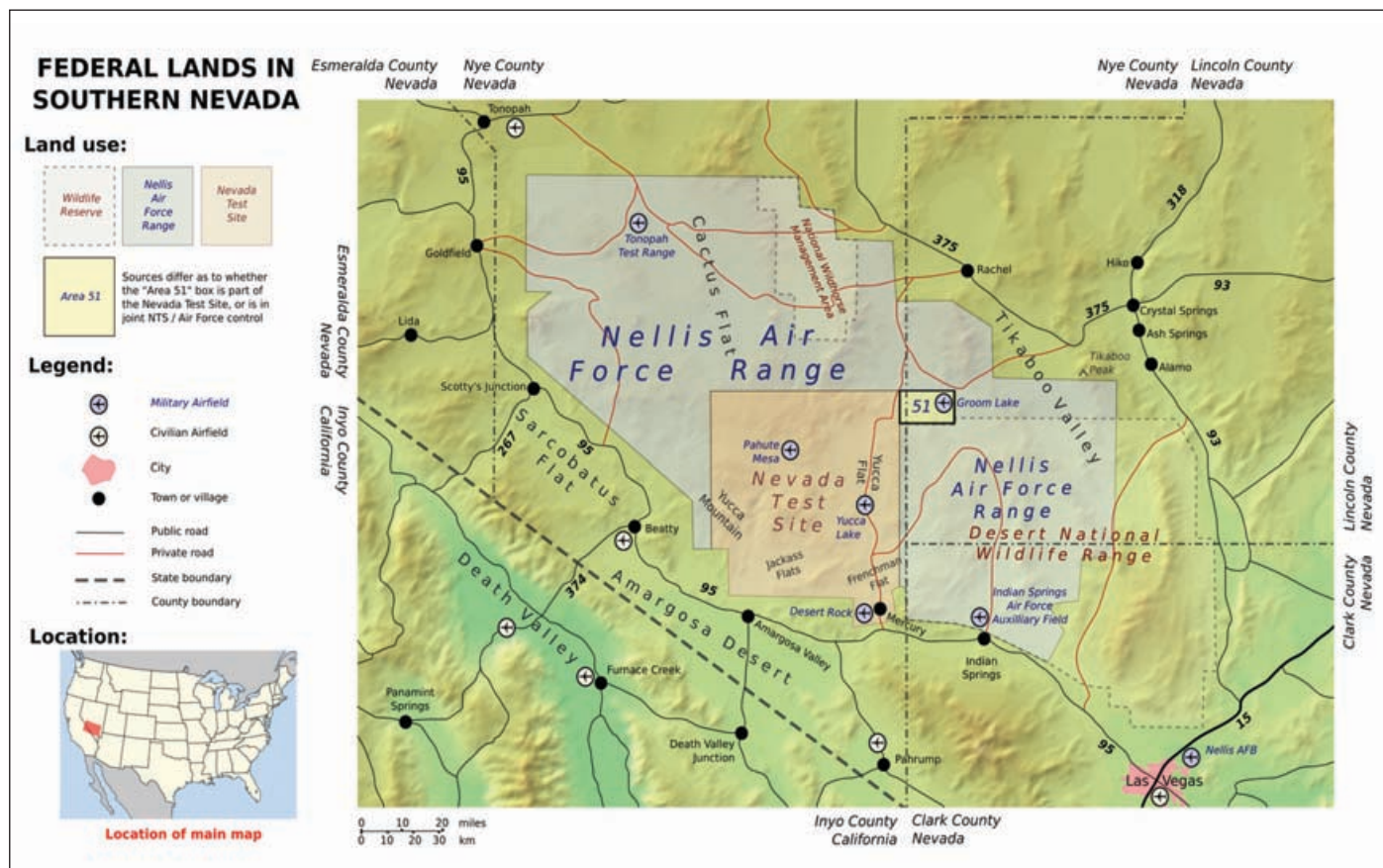
Men det var andre grunner til å evaluere astronautenes bilder: For å se om de viste noe interessant, eller noe som ikke skulle vises, for eksempel Groom Lake.

Skumle ting på avstand

Det var en viss ironi i at NPIC-analytikerne oppdaget Groom Lake, fordi selv hos dem var stedet hemmeligstemplett. Bilder av Groom ble fjernet fra rullene med satellittfilm og lagret i et hemmelig hvelv. Som en



Over: Satellittfoto av Area 51 og Groom Lake (det lyse området i øvre del av bildet). Under: Kart over området. Groom Lake like til høyre for midten. Las Vegas nede til høyre.





Area 51 som base for nedstyrtete flygende tallerkener, forskning på fremmede vesener og utenomjordisk teknologi — det mest hemmelige sted på Jorden. Bob Lazar (innfelt, til venstre) sto frem i 1989 og påsto å ha drevet med "back engineering" på innfangede flygende tallerkener. Hans og flere andre personers liknende påstander (blant annet gjennom flere bøker) er foreløpig ikke tilstrekkelig dokumentert.

forhenværende ansatt ved NPIC formulerte det: "Det var mye annet som foregikk ved Groom Lake enn utviklingen av spionflyet U-2." Ikke alle fotoanalytikerne var klarert for å vite om disse tingene, men det dreide seg sannsynligvis om testing av fly, avanserte rekognoseringsdroner og stjålne sovjetiske jagerfly. Den gjennomsnittlige fotospesialisten visste at U-2 og SR-71 hadde base på Groom, men ville nok blitt overrasket over å se et B-52 med droner, eller en MIG-21 stående på rullebanen.

Det var en viss ironi i at NPIC-analytikerne oppdaget Groom Lake, fordi selv hos dem var stedet hemmeligstemplett.

I april 1962 hadde faktisk noen i CIA foreslått for sine overordnede at de skulle ta sine egne bilder av Area 51. John McMahon, nestleder for en avdeling med det noe merkelige navnet Division for utviklingsplaner, skrev til sin sjef: "John Parangosky og jeg har tidligere diskutert muligheten for å bruke U-2 til å ta bilder av Area 51, og be fotospesialistene analysere bildet, uten å gi dem noen tips om hva dette er, og spørre dem om hva slags aktivitet som foregår på stedet." Han fort-

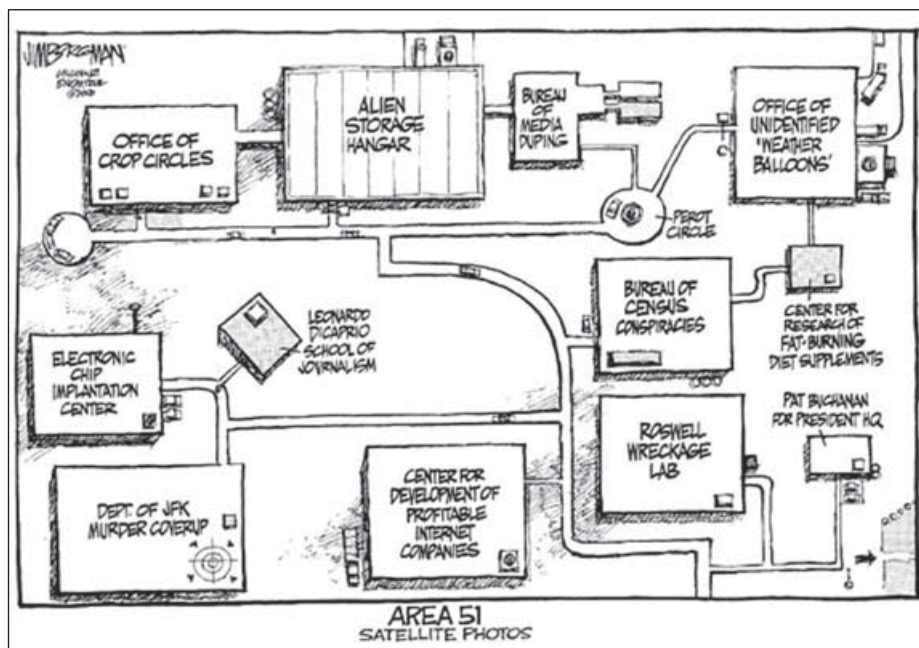
satte: "I sammenheng med de foreliggende Corona-oppskytningene *, er det muligens lurt å få inn et pass over Nevada Test Site, slik at vi selv kan se hva man kan få ut av satellittbilder derfra. Dette sammen med Deuce [U-2] og påfølgende fotoanalyse vil gi oss en ide om hva Sovjet kan få ut av sin Sputnik 13 - dersom den har spionkamera".

Hvorvidt CIA noensinne foretok en slik undersøkelse er fortsatt uvisst, men Corona tok bilder av Area 51 en håndfull ganger. Flere tusen ruller film er lagret i Nasjonalarkivet - med relevante negativer skåret vekk.

Kontroverset

Hvorfor Skylab-astronautene ikke adlød ordenen om å unngå bilder av Area 51 er ikke kjent. Fordi de bare hadde håndholdte kameraer for å ta bilder av Jorden, var oppløsningen på bildene begrenset. At basen eksisterte var ingen hemmelighet - særlig ikke for pilot Bill Pogue. Pilotene som fløy over Nellis testområdet i Nevada refererte til Area 51 som "boksen", fordi de hadde uttrykkelig ordre om å ikke fly i luftrommet over. Men av en eller annen grunn hadde de tatt

*) **Corona** var USAs første satellittsystem for fotorekognosering. Det var operativt fra august 1960 til mai 1972. Programmet ble avgradert i februar 1995. For tiden er bilder og dokumenter fra programmet under bearbeidelse for overføring til Nasjonalarkivet (National Archives and Records Administration).



En humoristisk tolkning av hva som kan befinne seg på Area 51.



Area 51 som base for utvikling av (forhenværende) topphemmelige fly gjennom 50 år. I kronologisk rekkefølge, øverst til venstre U2; stort bilde SR-71 Blackbird; nede til høyre F-117 Stealth. Øverst til høyre Aurora, en mulig avtaker til SR-71, utviklet på slutten av 1980-tallet. Det skal etter sigende kunne fly i hypersoniske hastigheter, minimum Mach 6-8, utstyrt med avansert scramjet-teknologi (eller lignende). Flere andre avanserte fly skal også være under utvikling. Ingen av disse flyenes eksistens er imidlertid bekreftet.

bildet, og skapt turbulens i etterretningsmiljøet.

”Dette bildet har gått gjennom en prosess som skal avgjøre hvordan det skal behandles”, skrev den ikke navngitte CIA-ansatte. ”Man har ikke kommet til noen enighet. Forsvarsdepartementets undergrupper (USAF, NRO, JCS, ISA) mener at det bør holdes utenom offentlighet. NASA og for en stor del innenriksdepartementet [State] tar standpunkt for at det skal offentliggjøres. Det vil si, lagre det i Nasjonalarkivet i Sioux, og la tingene gå sin gang.”

Memoet indikerte at militære og sivile organisasjoner så forskjellig på sine roller.

NASA hadde bånd til militæret, men var fortsatt en i all hovedsak sivil organisasjon. Og selv om årsakene til at lederne i NASA følte at bildet burde publiseres er ukjent, er det trolig at de mente at intet sivilt byrå burde skjule sine aktiviteter. Mange av NASAs

relasjoner med andre organisasjoner og fremmede land var basert på at NASA ikke var engasjert i spionasje og heller ikke skjulte sine aktiviteter.

Forfatteren av memoet legger til at ”Det er noen kompliserte argumenter som bør vurderes før en avgjørelse fattes”. Disse innbefattet ”hvorvidt noe som fotograferes i

Memoet indikerte at militære og sivile organisasjoner så forskjellig på sine roller.

USA kan gjøres hemmelig, dersom det gjøres av en ikke-hemmelig organisasjon; kompliserte spørsmål i FN vedrørende USAs politikk med hensyn til avbildning fra rommet, og spørsmålet om hvorvidt bildet kan holdes tilbake uten at det lekker ut.”

Svaret på det siste spørsmålet var tydeligvis ”ja”, siden bildet ble hemmeligstemplett og dette aldri lekket ut. Det har kun

kommet ut nå, etter at CIA har offentliggjort dokumentet (men ikke selve fotoet). Også svaret på det første spørsmålet var åpenbart positivt, fordi de involverte organisasjonene hemmeligholdt et foto tatt fra et ikke-hemmeligholdt romfartøy. Når det gjelder de ”kompliserte spørsmål i FN” ble dette irrelevant dersom man klarte å hemmeligholde bildet.

Hemmelig som en løk

I en anmerkning på omslagsarket til memoet, sannsynligvis skrevet av William Colby selv, står det: ”Jeg tilstår å ha noen spørsmål vedrørende nødvendigheten av hemmeligholdelse, siden: 1) Sovjet har antagelig samme bilder fra sine egne satellitter, 2) Hva avsløres egentlig på bildet? og 3) dersom det lekker ut, kan vi vel bare si at US Air Force utfører hemmeligstemplett arbeid der?”

Colbys spørsmål synes nesten naive i forhold til den debatten om hemmelighold som



Det amerikanske nasjonalarkivet i Washington D.C.

har rast i etterretningsmiljøet i mange tiår. Personer innenfor etterretningsmiljøet som har stilt spørsmålet: "Hva er galt i å innrømme det åpenbare?" har nesten alltid tapt diskusjonen.

Byråkrater tilknyttet regjeringen har ofte spurt om behovet for å nekte ethvert kjennskap til spørsmål som har blitt omtalt i presse og media i mange tiår. For eksempel ble eksistensen av National Reconnaissance Office, som styrer USAs spionsatellittprogram, først kjent gjennom en artikkel i *New York Times* i 1971. Diskusjonen om hvorvidt organisasjonens eksistens burde bekreftes eller ei blusset opp med jevne mellomrom innen etterretningsmiljøet de påfølgende 20 år. Endelig, i september 1992 ble det bekreftet i en kort pressemelding, uten at ordet "satellitt" ble nevnt. Selv flere år etter dette nektet NRO å bekrefte at de faktisk drev med rakettoppskytninger, et annet strålende åpenbart faktum.

Denne benektingen av det opplagte ble kun overgått av hemmeligholdelsen rundt Groom Lake. At det fins en flyplass der ble kjent da den ble bygd - men det var først i 1999 at U.S. Air Force, i en ordknapp uttalelse, innrømmet at anlegget virkelig eksisterte. Og det etter at mengder av bilder var tatt fra bakken og luften, i løpet av mange tiår. Faktisk var minst to U.S. Geological Survey-bilder tatt fra luften i henholdsvis 1959 og 1968 tilgjengelig i offentlige arkiver, uten at dette ble oppdaget før mange år etter.

For å være rettferdig, så er det en logikk i alt dette hemmelighetskremmeriet — å nekte å bekrefte eksistensen av en organ-

isasjon, eller en flyplass i Nevada ørkenen. Etterretningsfolk sammenligner ofte hemmeligheter med en løk, der hvert lag som skrelles av avslører litt mer om hva som er inni. Selv om neste lag er delvis synlig, er

Etterretningsfolk sammenligner ofte hemmeligheter med en løk, og hvert lag som skrelles av avslører litt mer om hva som er inni. Selv om neste lag er delvis synlig, er det for dem som foretrekker dypt hemmelighold alltid best å holde alle lagene på plass.

det for dem som foretrekker dypt hemmelighold alltid best å holde alle lagene på plass.

Denne policyen blir ofte gitt konkret form i forbindelse med juridiske diskusjoner innen offentlige etater. Der er det ikke så mye bekymring omkring utenlandske organisasjoner, men heller omkring amerikanske borgere og pressen - og deres mulighet for å etterspørre avgradering av offentlige dokumenter gjennom den såkalte Freedom of Information Act. Ved å benekte ethvert kjennskap til eksistensen av noe, har etterretningsorganisasjonene reist en ytre barriere mot forespørsler om informasjon fra sine egne landsmenn.

Kritikere av overdreven hemmeligholdelse hevder at en slik politikk ofte er unødvendig, siden det ikke er noen lov som krever at staten skal innrømme noe utover eksistensen av anleggene. Analogien om løken er riktig, men kan også tas for langt; Sovjetunionen var et ekstremt hemmelig samfunn, som blant annet hemmeligholdt veikart. Det var en effektiv måte å hindre Vesten i å finne ut av hva de drev med, men det kom på bekostning av frihet. Det er tydelig at den amerikanske regjering legger mer vekt på offentlig kunnskap enn nasjonens sikkerhet, men det er av og til vanskelig å vite hvor man skal sette grensene.

Skeptikere argumenterer også med at noe er galt når Amerikas fiender har bedre informasjon om statens aktiviteter enn landets egne innbyggere. Groom Lake er åpenbart blitt fotografert mange ganger av sovjetiske satellitter med høy oppløsning. Det å nekte publisering av ett enkelt lavoppløselig bilde tatt fra Skylab var en ekstremt absurd måte å "beholde alle lagene på løken." Skeptikerne hevder også at staten underminerer både sin autoritet og legitimitet når den nekter å innrømme det åpenbare, samtidig som at det bidrar til grunnløs spekulasjon. For eksempel om UFOer, fremmede vesener og liknende i underjordiske hangarer ved Area 51. På tross av betydelig innsats vil informasjon likevel lekke ut. Til syvende og sist, mens etterretningsbyråene diskuterte hvorvidt det lavoppløselige bildet fra Skylab skulle arkiveres i et offentlig regjeringsarkiv, var de ikke klar over at flere andre høyoppløselige bilder allerede var tilgjengelig i det samme arkivet.

Man vet ikke annet om bildet fra Skylab enn at det aldri ble offentliggjort. NASA og innenriksdepartementet tapte tydeligvis diskusjonen. Men motstanderne av offentliggjøring tok vare på nasjonens sikkerhet, slik de definerte den. □

Kilde:

The Space Review, www.thespacereview.com, 9. januar 2006

Oversettelse:

Harald Søvik

The Space Review
essays and commentary about the final frontier

SMÅPLUKK

Ved Mentz Kaarbø

Blant de mest kjente og mest omskrevne UFO-observasjonene i løpet av de siste 50 år er et antall iakttakelser på siste halvdel av 1970-tallet fra Kanariøyene. Flere norske turister ble også vitner til hendelsene, deriblant visesangeren Finn Kalvik i mars 1979. Den spanske UFO-etterforskeren Vincente-Juan Ballester Olmos har studert rapportene i mer enn 20 år og anser nå endelig å ha bevist det mange andre etterforskere også har trodd, nemlig at de spektakulære fenomenene som ble observert var oppskytninger av missiler fra ubåter langt ute i Nord-Atlanteren. Spørsmålet var bare hvem sine ubåter. Tidligere hemmeligstemplede data viser at 170 Poseidonraketter ble skutt opp fra amerikanske ubåter i løpet av den aktuelle tidsperioden, og at samtlige tidspunkter for UFO-observasjonene sammenfaller med tidspunktene for rakettoppskytninger. Ballester Olmos anser dermed saken som oppklart. Den eneste opplysningen han ikke har lykkes med å få frem er ubåtenes nøyaktige posisjon ved hver enkelt oppskyting, men det er neppe noen tvil om at han har gravd frem sannheten. (International UFO Reporter, 4/2005 /UFO-Aktuellt, 4/2005.)

Den kanadiske forskeren Michael Persinger har i mange år hevdet at elektromagnetisk stimulering av hjernen kan forårsake religiøse eller paranormale opplevelser. Opp mot 80% av deltakerne i hans eksperimenter sier at de føler et uforklarlig nærvær når tinninglappene deres utsettes for svake magnetiske felt. Det kan dreie seg om spøkelser, engler eller utenomjordiske vesener. Nå har svenske forskere satt spørsmålsteget ved Persingers resultater. En forskergruppe med Pehr Granquist i spissen har latt en gruppe forsøkspersoner - 83 henholdsvis psykologi- og teologistudenter - bli utsatt for det samme eksperimentet som hos Persinger. Ingenting tydet imidlertid på at paranormale eller religiøse opplevelser hadde med elektromagnetisk stimulering å gjøre. Derimot oppdaget forskerne letpåvirkede personer både i test- og kontrollgruppene og trakk den konklusjonen at de effektene Persinger påviste snarere hadde med personlige egenskaper å gjøre. Persinger på sin side påstod at forsøkspersonene i de svenske eksperimentene ikke ble utsatt for elektromagnetisk påvirkning i tilstrekkelig lang tid, noe som virker underlig ettersom svenskene hadde bedt om spesifikke instruksjoner fra Pers-

inger og hans medarbeidere før de gjennomførte sine forsøk. Uenighetene foregår fremdeles. (Skeptical Inquirer, 5/2005 / UFO-Aktuellt, 4/2005.)

I siste nummer av *UFO-Aktuellt* (4/2005) får vårt tidsskrift positiv omtale. Redaksjonens maratonløp for å få ut fire nummer i løpet av fjoråret, i tillegg til en generell "oppfresning" av utseendet, har ikke gått svenskene hus forbi.

Av begivenheter som trekkes frem, er selvsagt Jan Bertil Heilunds oppsiktvekk-

ende doktorgrad om UFO-miljøet i Norge. I tillegg nevnes Ole Jonny Brønnes omtale av boken *Kornsirkler* (UFO 2/2005) og forbindelsen (rent tematisk) til Clas Svahn's utmerkede bok om samme emne fra 1998. Videre blir en innsender til leserbrevspalten kritisert for sine konspirasjonsteoretiske tendenser. En dansk leser som har fått slippe til i denne spalten et par ganger får sitt pass påskrevet, på bakgrunn av vedkommendes påstander om mirakuløse *maniks* fra kvanteverden. □

Walter Haut er død



Walter Haut, 1922-2005.



Mannen som i 1947 sendte ut den berømmelige pressemeldingen om funnet av en "flygende tallerken" nær Roswell, døde 15. desember 2005 i en alder av 83 år.

Haut var løytnant og presseoffiser ved den nå nedlagte Roswell Army Air Field og ble den 8. juli 1947 beordret å sende ut en pressemelding om funnet av en flygende tallerken. Meldingen ble diktet av basens øverstkommanderende, oberst William Blanchard. Nyheten skulle være med på å skape en debatt som har vart i mange tiår, hvorvidt det virkelig krasjlandet et fartøy med utenomjordiske vesener utenfor Roswell, New Mexico.

Lokalavisen *The Roswell Daily Record* brakte historien samme dag under overskriften "RAAF Captures Flying Saucer on Ranch in Roswell Region." (RAAF har funnet flygende tallerken på en ranch i Roswell regionen).

Noen timer senere samme dag ble det utstedt en ny pressemelding fra hæren, hvor det het at vraket bare var en værballoon. "Jeg antar at de forandret mening," uttalte Haut til Associated Press i 1997 i anledning 50-års markeringen av hendelsen. Meldingen ble offentliggjort i *The Roswell Daily Record* dagen etterpå, den 9. juli.

Haut sa at han aldri ble fortalt hvor den flygende tallerkenen omtalt i pressemeldingen ble funnet. Selv om han aldri observerte UFOer selv, trodde han på dem. "Det må ha vært noe på himmelen den gangen," sa han i 1997. "Det er bare for mange indisier." I 1991 grunnla han og to andre personer The International UFO Museum i Roswell, hvor han var leder inntil 1996. Mer enn 2,5 millioner mennesker har besøkt museet siden åpningen.

En av hans døtre, Julie Shuster uttalte i forbindelse med Hauts bortgang at det var ikke før på slutten av 1980-årene at hun og hennes søster fikk høre om Roswell-saken. Men det var ved å lese en bok, ikke fra deres far. "Det var ikke noe samtaleemne ved middagsbordet for noen av dem som var involvert", sa hun.

Kilde:

Free New Mexican, www.freenewmexican.com, 19. desember 2005

Oversettelse:

Mentz Kaarbø

BOKANMELDELSER

Ved Ole Jonny Brønne



Kaptein Puma: Den gule planet

Tor Åge Bringsværd

Gyldendal, 2004

Innbundet, 80 sider, kr. 199,-

ISBN 82-053-16007

Et stjerneskip blir sendt ut for å utforske Melkeveien og lete etter liv. Ombord er Kaptein Puma, en blanding av menneske og katt. Han har med robotmusen Mini som reisefølge. De to oppdager den gule planet. Men det som først ser ut som et fredelig sted med mykt deilig gress blir noe helt annet når de oppdager den apeliknende skapningen med elefantører som titter ned på dem fra trærne. Kaptein Puma og Mini befinner seg plutselig midt i en krig mellom de to jungelstammene Paparorokene og Kokowawaene. Nå må de finne en løsning slik at stammene kan slutte fred.

OLE JONNY BRØNNE

Kaptein Puma og den skrekkelige snødragen

Tor Åge Bringsværd

Gyldendal, 2004

Innbundet, 79 sider, kr. 199,-

ISBN 82-053-25928

Etter besøket i den sørlige jungel, setter Kaptein Puma og Mini kursen mot nord. De har hørt at det skal finnes noen høye, hvite fjell et sted hvor luften ustanselig er



full av hvite fjær. Og der, i dype huler, skal det bo et merkelig folk. Men den første de treffer er den skrekkelige dragen. Vil de klare å unnsnippe?

OJB



Kaptein Puma og det farlige romuhyret

Tor Åge Bringsværd

Gyldendal, 2005

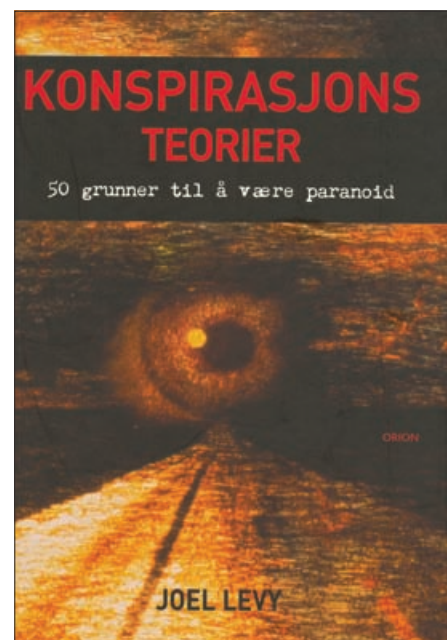
Innbundet, 71 sider, kr. 199,-

ISBN 82-053-33858

Nå er Kaptein Puma og Mini på vei sørover igjen for å se nærmere på en stor øygruppe som ligger midt ute i de store verdenshavene. Da er det de treffer et stort og merkelig vesen ute i rommet, en gigantisk og skremmende skapning som trosser alle naturlover, et vesen noen jakter på...

Den fjerde boken, "Kaptein Puma i kattepine!" blir utgitt i 2006. Alle bøkene passer for barn i alderen 6-12 år.

OJB



Konspirasjonsteorier

Joel Levy

Orion, 2006

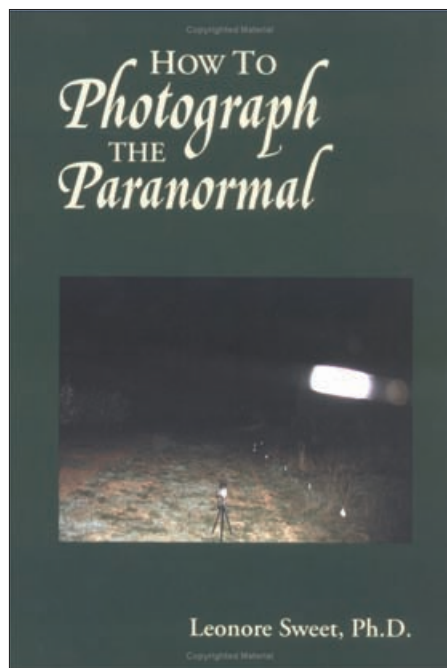
Innbundet, 144 sider, kr. 198,-

ISBN 82-458-0765-6

Originalen har tittelen 'The Little Book Of Conspiracies', og det er virkelig en liten bok på bare 144 sider i A5 størrelse. Boken tar for seg 50 store og små konspirasjonsteorier, og i en lik liten bok må det nødvendigvis bli nokså overfladisk og lett. Forfatteren kommer aldri ned i materien i denne boken, så leter du etter en grundig (og saklig) gjennomgang av konspirasjonsteorier bør man lete andre steder.

Av størst interesse var del 4 – science fiction konspirasjoner, der diverse UFO-myter blir omtalt, slik som nazi-UFOer, Roswell, Area 51, Rendlesham, og bortføringer.

OJB



How to photograph the paranormal

Leonore Sweet, Ph.D.

Hampton Roads, 2004, 199 sider.

ISBN 1571744118

Hva betyr egentlig Ph.D.? Doktor i filosofi selvsagt. Som oftest en amerikansk sådan. Og oftest har folk brukt en hel del tid på å ta sin eksamen.

I andre tilfeller går det an å kjøpe på nettet. Men de verste eksemplene er de som skryter med sin tittel på bokomslagene etter å ha tatt et obskurt kurs i et enda mer tvilssomt emne.

Leonore Sweet, Ph.-D. er en av dem.

Mrs. Sweet forteller i forordet til sin bok *How to photograph the paranormal* at hun tok sin eksamen ved American Pacific University på Hawaii i emnet "esoteriske studier". Dermed ble Leonore Sweet altså doktor i filosofi og esoteriske studier. Hvilket beviser at man åpenbart kan bli doktor i alt. Hvilket er greit i og for seg.

Hva som ikke er OK er at studentene på dette kurset tydeligvis ikke har fått noen som helst vitenskapelig trening eller fått lært seg å sette spørsmål ved egne resultater eller forsøke å finne svar på eventuelle gåter de møter. For Sweets bok er noe av den verste og mest naive smørje jeg har lest på veldig, veldig lenge.

I boken kryr det av bilder på "orbs" (egentlig vandrdråper nær kamerallinsen), kameraremmen som henger foran linsen og fotografens egen pust fanget av blitzen på tross av at kvelden, ifølge Sweet, "var for varm til at pusten kunne synes". Nei, isteden dreier det seg om "ektoplasma" ifølge henne.

Boken er en samling med dårlige amatør-fotografier, slike som enhver normal fotograf ville ha kastet i søpla om det hadde vært papirbilder og ikke digitale bilder som

her. Side opp og side ned drar Sweet de mest forbløffende konklusjoner ut fra bildene. Et bilde forestiller en hage midt på natten med en "orb" svevende over rabatten. Ifølge Sweet hjelper nettopp denne blå orben hennes blomster til å vokse bedre.

På et annet sted for vi se en stakkars hund dra sitt siste sukk. To bilder viser en kameraremm hengende foran linsen hvilket ifølge Sweet er hundens ånd som forlater kroppen.

Gjennom 200 sider holder hun på til leseren nesten mister pusten. Hele tiden tenker man at denne kvinnen en gang må innse at det hele bare er en masse feiltagelser og slutte med alt tullet. Men nei. Og hun tar for seg pennen og skriver. Spøkelser, UFOer, kornsirkler - alt dras inn.

Fem minutter etter at jeg har lagt boken fra meg gikk jeg ut i min egen hage og tok et bilde rett opp i luften samtidig som jeg pustet ut. Og vips fikk jeg litt ektoplasma pluss noen orber (som jo blir flere desto fuktigere luften er).

Bilder av malplasserte kameraremmen skal jeg ikke plage dere med. Slike dukker opp iblant selv om man burde ha lært seg bedre med årene. Man har litt dårlig tid og er kanskje litt opprørt, som man jo kan være når en hund holder på å dø, da har man ikke alltid full kontroll på remmen.

Boken kostet nesten 17 dollar. Og den er verdt hver eneste øre. Sjelden har jeg fått en så god leksjon i hvordan den menneskelige troen fungerer i praksis.

Og hvor lite en amerikansk Ph.D. egentlig er verdt.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuelt nr. 4 2005/OJB

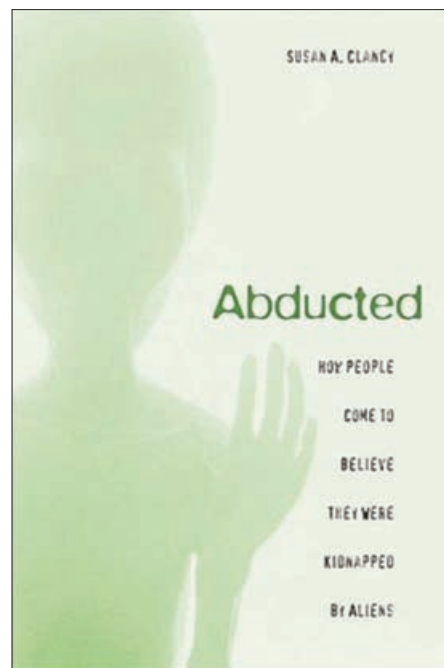
Kommentar fra OJB: Et par av fotografiene og litt av innholdet i boken kan sees på <http://www.amazon.com/gp/read-eer/1571744118/> for de som er interessert.

Abducted: How people came to believe they were kidnapped by aliens

Susan A. Clancy

Harvard University Press, 2005, 162 sider
ISBN 0674018796.

Det finnes til dags dato ingen som helst bevis for at Jorden besøkes av utenomjordiske skapninger og det finnes heller ingenting som taler for at alle historier om bortføringer virkelig skal tolkes slik de "bortførte" vil at de skal tolkes. Men på tross av dette fortsetter mennesker over hele verden og i alle aldre å tro beinhardt på at Jorden virkelig besøkes av utenomjordiske og at hvem som helst har en risiko for når som helst å bli kidnappet og gjennomgå de mest skremmende medisinske eksperimenter man kan tenke seg.



Og hvorfor er det slik? Hvorfor tror folk at de har blitt bortført, og fremfor alt, hvorfor velger man å tro at man har blitt det? Man kan jo mene at folk burde kreve bevis – fantastiske påstander krever jo tross alt ekstraordinære bevis – men nei, troen på utenomjordiske bortføringer brer om seg, flere og flere aksepterer det som et faktum, samtidig som vitenskapen fortsetter å demontere det hele.

Men ikke alle vitenskapsmenn ignorerer det. Susan Clancy, en psykolog fra Harvard, har valgt å ta en nærmere titt på menneskene bak fenomenet og sluttresultatet er en av de mest velskrevne bøker om bortføringer som jeg noen gang har hatt gleden av å lese.

Clancy tror ikke et sekund på utenomjordiske eller bortføringer, men hun tviler ikke på at menneskene som påstår å ha blitt bortført virkelig er ærlige i sine påstander, og hun er nøye med å understreke at mange av dem, faktisk den store majoriteten, er helt normale mennesker som ufrivillig har laget seg falske minner. Disse minnene er resultatet av en blanding av mareritt, samtidens kulturelle idéer og et sterkt behov for å finne en mening med tilværelsen som den krasse vitenskapen ikke er i stand til å tilfredsstille. Det er ikke de bortførte "feil" at de tror de har blitt bortført, men heller er det altså resultatet av menneskets mangel av å finne et rolig punkt i tilværelsen. Clancy behandler sine forsøkspersoner med den største respekt; hun er hele tiden nøye med å følge vitenskapelige rammer og prosedyrer, men hun er samtidig aldri fremmed for å se på menneskene bak beretningene.

Denne blanding av strengt vitenskapelige metoder og stor humanisme er en glede å få ta del i, og hun lykkes til og med å klemme

Fortsettelse på side 11

Xena er større enn Pluto

A Torben Leifsen

Vårt kjennskap til Solsystemet utvides stadig. I de senere år er stadig flere planetliknende objekter oppdaget av astronomene og debatten pågår med hensyn til antallet planeter som skal innbefattes i vårt planetsystem.

I juli i fjor ble det annonsert at det var oppdaget et objekt på størrelse med Pluto, men i en eksentrisk bane mye lenger ut. Objektet har foreløpig fått kallenavnet Xena. Fra de første observasjonene var det vanskelig å angi størrelsen eksakt. Nye observasjoner fra tyske og franske forskere viser nå at objektet er vesentlig større enn Pluto, og bare litt mindre enn Månen. Det pågår nå en diskusjon om Xena skal få status som Solsystemets 10. planet.

Xena går i en eksentrisk bane mye lenger ut enn Pluto. Når den er lengst unna er den nesten 100 astronomiske enheter (AE; 1 AE=middellavstanden mellom Jorden og Solen, 149 millioner km) fra Solen. Banen er meget eksentrisk, og på det nærmeste er den like på utsiden av Neptuns bane. Til sammenligning har Pluto en middellavstand på 39,5 AE. Mest sannsynlig er det snakk om et såkalt Kuiperbelteobjekt. Fra de første observasjonene var det vanskelig å anslå størrelsen eksakt. Dette er fordi den observerte lysstyrken til et objekt som reflekterer sollys avhenger av både avstanden til objektet og hvor mye lys overflaten reflekterer (albedo). Det siste var ukjent for Xena, og man kunne derfor bare få anslag på størrelsen. De første anslagene viste at den var omtrent som Pluto i størrelse.

Nye målinger

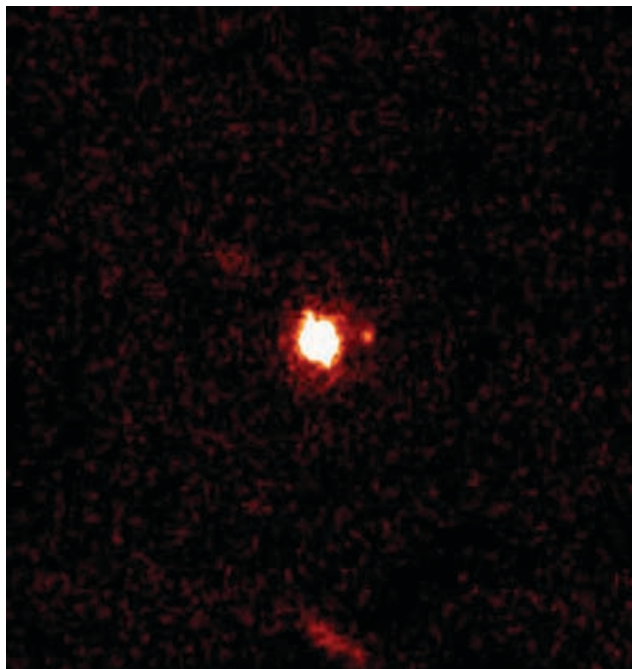
En gruppe tyske og franske forskere publiserte i tidsskriftet

Nature (3. februar i år) nye observasjoner som viser at Xena er vesentlig større enn Pluto, mest sannsynlig ca. 3000 km i diameter. Til sammenligning har Pluto en diameter på 2302 km og vår egen måne en diameter på 3474 km. Usikkerheten på målingene er på maksimalt 400 km, så Xena må uansett være større enn Pluto.

De nye målingene bruker en annen teknikk enn de første observasjonene av Xena og senere dens måne (som foreløpig har fått kallenavnet Gabrielle). Et radioteleskop ved Institute for Millimetre Radio Astronomy (IRAM) i Spania ble brukt til å observere Xena i millimeter bølgelengdeområdet. Ved denne bølgelengden er bidraget fra reflektert lys fra Sola helt neglisjerbar, og man måler objektets egen termiske stråling. Hvis man antar at objektet ikke har indre varmekilder som bidrar til overflatetemperaturen avhenger strålingen i millimeterområdet bare av temperaturen på overflaten. I denne avstanden fra Solen er den ca. -248 °C. Ut fra dette kan diameteren beregnes. Med unøyaktighetene i målingene gir det da en diameter på 3000 km med en usikkerhet på 400 km. Dette gjør Xena til det største objektet som er oppdaget i solsystemet siden oppdagelsen av Neptun i 1846. Sammenligner man så dette med lysstyrken i synlig lys, finner man at Xena har en refleksivitet (albedo) på ca. 60 %. Dette er omtrent det samme som Pluto, og gjør det sannsynlig at den har en lignende overflate med frossen metan og nitrogensnø.

Planet eller Kuiperbelteobjekt?

Det pågår en diskusjon om Xena skal få status som solsystemets 10. planet eller om den skal betraktes som et Kuiperbelteobjekt. Noen mener Pluto bør degraderes til et Kuiperbelteobjekt, mens andre mener Xena må bli den 10. planeten, mens andre igjen mener at Pluto skal beholde sin status som planet. Den Internasjonale Astronomiske Union (IAU) nedsatte en arbeidsgruppe med 19 personer til å vurdere dette spørsmålet. Professor Kaare Aksnes ved Institutt for Teoretisk Astrofysikk var ett av medlemmene i gruppen. Den leverte en delt innstilling der 11 av medlemmene går inn for at alle objekter med en diameter på 2000 km eller større skal få status som planet. Siden gruppen ikke er enige vil saken bli avgjort av IAUs eksekutivkomite. Professor Oddbjørn Engvold ved instituttet er for tiden generalsekretær i IAU og leder for eksekutivkomiteen. Spørsmålet vil bli avgjort senest innen generalforsamlingen i IAU i august i år. Fram til det er avklart vil objektet offisielt hete 2003 UB313 med kallenavnet Xena. □



Dette bildet av Xena ble tatt fra Keck-teleskopet på Hawaii. Den lille flekken til høyre for Xena er objektets måne, kalt Gabrielle. Denne ble oppdaget 10. september i fjor.

Kilder:

Astronomi.no, 2. februar 2006 www.astro.uio.no
Hjemmesider for Keck observatoriet

UFO-NORGE og NETI under forskerlupen

Av Ole-Morten Vestby

For første gang er norsk UFO-bevegelse gjort til forskningsobjekt i en doktoravhandling. Gjennom 250 sider undersøker Jan Bertil Heilund organisasjonene NETI, UFO-NORGE og Project Hessdalen i et religionsvitenskapelig lys.

Avhandlingen med fullt navn “Spenninger, syntese og spiritualitet i norsk UFO-bevegelse, særlig eksemplifisert i organisasjonen NETIs forestillingsunivers”, ble omtalt i *UFO* da den ble publisert i fjor. En akademisk kartlegging av sentrale deler av norsk UFO-bevegelse er en sjelden begivenhet, som i seg selv fortjener oppmerksomhet. Men Heilunds konklusjoner er også verdt et studium for de omtalte organisasjonene, ikke minst UFO-NORGE. Her vil vi komme med noen kritiske kommentarer til det Heilund skriver i sin avhandling.

UFO og religion

Jan Bertil Heilunds avhandling søker å “kartlegge den norske UFO-bevegelsen, dens ideer, teorier og forestillinger om UFO.” Både UFO-NORGE og NETI (Norsk organisasjon for studiet av utenomjordisk intelligens) blir behørig omtalt. Som Heilund skriver, søker UFO-NORGE etter svaret på UFO-gåten uten noen offisiell forklaring på, eller teorier om fenomenets natur, mens NETI sin offisielle holdning er at UFO-observasjoner er beviset på at Jorden besøkes av ikke-jordiske farkoster og vesener. I kontrast til UFO-NORGE skriver Heilund at “de religiøse elementer i NETI fremstår relativt tydelig” og med sitt utgangspunkt i religionsvitenskapen velger han derfor å fokusere sterkest på denne organisasjonen.

Heilunds mål er ikke å diskutere eller argumentere for UFO-fenomenets eksistens eller mulige forklaringer, men å undersøke hvorvidt mytene og forestillingene som eksisterer i UFO-bevegelsen kan være uttrykk for en religiøsitet, og om “troen på UFO” i dag kan være spiren til en religion i fremtiden. Det har han forsøkt å finne ut, blant annet ved å “infiltrere” NETIs gruppe i Bergen, delta på medlemsmøter og å gjennomføre en spørreundersøkelse, som 12 av gruppens 24 medlemmer besvarte. Ut fra dette litt tynne grunnlaget trekker han sine konklusjoner.

NETI

NETIs uttalte formål er å “samle, bearbeide og spre informasjon om utenomjordiske intelligente skapninger og deres åndelige og

interesse som religiøs.

Samtidig er NETI en organisasjon der eksistensielle og åndelige spørsmål står sentralt, og hvor mange av medlemmene har et spirituelt engasjement knyttet til saken. Samtlige deltagere i Heilunds spørreundersøkelse svarer at det åndelige aspektet ved UFO uten tvil er det mest interessante for dem personlig.

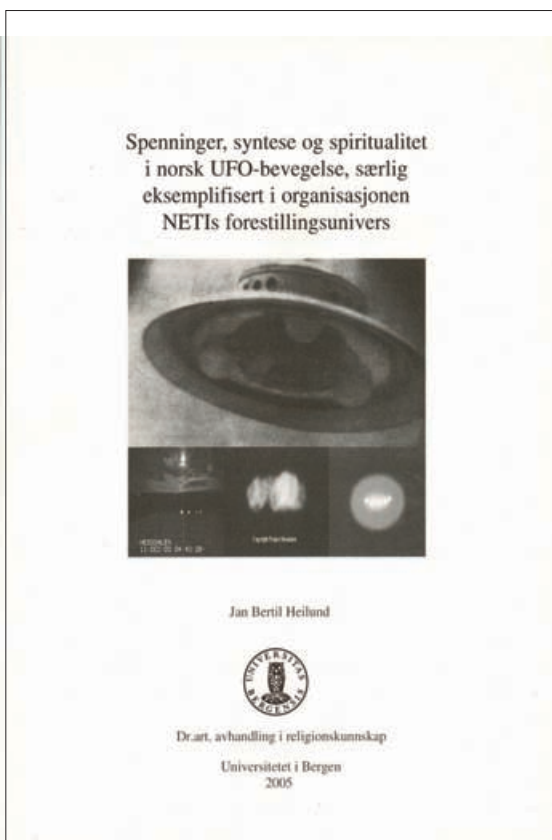
New Age

Heilund mener at NETI ikke kan sies å utøve eller representere en religion, men at medlemmene likevel kan karakteriseres som religiøse. Han begrunner dette med at “de fleste medlemmene synes å dele en rekke New Age-ideer.” New Age regnes av religionsforskerne som en religiøs bevegelse.

Selv om NETI offisielt ikke ønsker å bli identifisert med New Age-ideer, og de fleste i Heilunds undersøkelse heller ikke identifiserte seg med New Age, påviser forskeren at deres øvrige meninger og holdninger likevel passer godt med en slik profil. Av New Age-elementer blant NETIs medlemmer nevnes: Vektlegging av selvet/selvrealisering, fokus på energibegreper, kanalisering/åndelig kontakt, utviklingsoptimisme, holismetenking, panteisme, mytologi, oldtidsvisdom, topofili (utvalgte steder med spesiell eksistensfylde), valg av litteratur, tolkninger av budskap i forbindelse med bortføringer.

Heilund mener også at flere NETI-medlemmer ser på seg selv som utvalgte medlemmer av et galaktisk fellesskap. Medlemmene deler “i stor grad et verdenssyn som inkluderer troen på omsorgsfulle ekstraterrestrielle intelligenser som skal hjelpe menneskene til et høyere åndelig nivå”, og er overbevist om at det er snakk om svært kort tid før hele verden vil erfare den utenomjordiske tilstedeværelsen for alvor. I følge Heilund kan UFO-myten i sin unike kombinasjon av mytologi, teknologi

Fortsettelse på neste side



teknologiske budskap”. Samtidig som NETI er åpen i forhold til hva som ligger bak UFO-fenomenet og arbeider for å finne svar på “gåten”, hevder organisasjonen likevel at det finnes omfattende og detaljerte bevis for at utenomjordiske sivilisasjoner har besøkt Jorden, både i fortid og nåtid.

Heilund skriver at det som foregår på NETIs medlemsmøter minner lite om møter i tradisjonelle religiøse samfunn. Selv om medlemmene har “troen på UFO” felles, og mange har interesse for religiøse spørsmål, så har ikke organisasjonen noen troslære, ingen dogmer, ingen religiøse leder, og ingen ritualer. Organisasjonen bestemmer ikke hva medlemmene skal tro på, og medlemmene oppfatter heller ikke sin UFO-

og åndelighet, binde sammen fortid, nåtid og framtid på en måte som for mange av NETIs medlemmer skaper eksistensiell mening.

Hvor nøyaktige Heilunds påstander er og hvorvidt NETI og organisasjonens medlemmer kjenner seg igjen i dette, skal ikke vi spekulere i her. Vi merker oss dog at Heilund konkluderer og generaliserer ut fra et lite omfattende materiale. Det er likevel å regne med og håpe at han har satt seg bedre inn i NETI enn UFO-NORGE, både på grunn av avhandlingens utgangspunkt og de mange unøyaktigheter om UFO-NORGE i avhandlingen.

UFO-NORGE

Vår organisasjon gjennomgås nemlig i det 40 sider lange kapittelet "UFO-NORGE, Hessdalsfenomenet og de skandinaviske undersøkelsesorganisasjonene". Både UFO-Sverige, SUFOI (Danmark) og UFO-NORGE fremstår her i utgangspunktet i et godt lys, som seriøse organisasjoner uten forutinntatte holdninger, men med et ønske om å undersøke og oppklare UFO-gåten gjennom vitenskapelige metoder. Det tar ikke Heilund lang tid å konkludere med at disse organisasjonene er mye lengre fra religionsbegrepet enn NETI, selv om det naturlig nok finnes "spirituelt interesserte" også i våre rekker.

Dessverre svekkes inntrykket av avhandlingen av en del unøyaktigheter, og feilslutninger som Heilund gjør seg. Det er synd at informasjonen han har om UFO-NORGE begrenser seg til lesing av tidsskriftet vårt, informasjon fra NETI-medlemmer, og bare noen få telefonsamtaler med personer i UFO-NORGE. Litt grundigere research burde ha oppklart mange faktiske forhold, og gitt ham en sterkere avhandling. Dessverre kan det tyde på at Heilund har hatt en agenda om å illustrere et enhetlig norsk UFO-miljø, og i det forsøket påviser han likheter mellom UFO-NORGE og NETI som i beste fall er overdrevet, i verste fall uriktige.

Et eksempel er omtalen av UFO-NORGE og NETIs samarbeid om UFO-konferansen i Oslo i 2000. Heilund ser dette som et uttrykk for at våre to organisasjoner har beveget seg nærmere hverandre. Det står han fritt til å mene, men når han skriver at UFO-NORGE og NETI i dag har et nært samarbeid hvor ledelse og styremedlemmer i de respektive organisasjoner møtes uregelmessig for utveksling av informasjon og drøfting av ulike teorier, er det mer enn en overdrivelse: Det stemmer rett og slett ikke. Av åpenbare grunner; de mange splittende ulikhetene mellom våre organisasjoner som Heilund også dokumenterer.

Tidsskriftet UFO

Heilund bruker nesten utelukkende tidsskriftet UFO (1995-2003) som kilde til sine konklusjoner rundt bladets lesere, UFO-NORGEs medlemmer, ledelse og organisasjonen som sådan. Selv om det stiller UFO-NORGE stort sett både i godt og korrekt lys, virker det som en svært overfladisk basis for å konkludere i en forskningsrapport. Det fører for eksempel til en overdreven artikkelstatistikk: At 10 % av innholdet i årgangene 2000 og 2001 (under paranormalt interesserte Morten Løken Kværnstrøms tid som redaktør) dreide seg om ulike paranormale fenomener, gjør det sannsynlig for Heilund å tro at UFO s lesere er tilsvarende

prosentvis opptatt av spøkelser og astrologi. Det er slett logikk.

At paranormale fenomener tidvis omtales og drøftes i UFO omtaler Heilund som spekulasjoner som "kan lett assosieres med et spirituelt og okkult verdenssyn". Videre mener han at slike artikler "bidrar til å gi et annet bilde av organisasjonen enn den nøkternt undersøkende og vitenskapsbaserte undersøkelsesorganisasjonen den markedsfører seg som." Heilund mener dermed at UFO-NORGE står med føttene i to leire. Han finner videre grunnlag for dette ved å sammenligne vårt blad med svenske UFO *aktuelt* og danske UFO-Nyt. Mens våre søsterorganisasjoner driver en stram sensur



Utenomjordiske vesener i Norgesglasset

NRK P1s populære ettermiddagsmagasin Norgesglasset brakte nylig et innslag om hvordan menneskeheten i løpet av de neste par tiår kanskje vil oppdage fremmede vesener i verdensrommet. Tirsdag 28. februar ble vår mann i Rappportsentralen, Arnulf Løken, intervjuet sammen med astronom Knut Jørgen Røed Ødegård om dette emnet. Utgangspunktet for debatten var at europeiske forskere nylig har oppdaget en av de første tilnærmet jordlignende planeter utenfor vårt eget solsystem. Hvilke konsekvenser kan dette ha på lengre sikt med hensyn til oppdagelsen av utenomjordisk liv?

I løpet av de siste 10 år er det oppdaget mer enn 170 planeter utenfor solsystemet; kun de aller siste oppdagelsene peker mot eksistensen av kloder med størrelse og forhold som kan minne om vår egen.

Røed Ødegård og Arnulf Løken ble intervjuet hver for seg; opptaket med Løken var gjort over en uke i forveien. Det var derfor egentlig ingen debatt mellom de to, deres utsagn ble kryssklippet mot hverandre. Løken ble først bedt om å beskrive utseendet til forskjellige typer antatt utenomjordiske vesener slik de er beskrevet særlig i norske nærkontakter. Blant annet gav han en karakteristikk av de "de grå", i tillegg til å beskrive enkelte observasjoner, deriblant en rapport fra Hessdalen om vesener som skal ha gått inn i tre (presumtivt) utenomjordiske fartøyer. På slutten av intervjuet - etter at Røed Ødegård hadde kommet med sine utsagn innimellom, fra et helt annet ståsted - fikk Løken bibragt at rapportene om vesener til UFO-NORGE ikke var noe bevis for at de virkelig eksisterer.

Røed Ødegård på sin side startet med å beskrive den nye planeten, og var av den oppfatning at man etterhvert ville oppdage stadig flere tilsvarende planeter. Han var relativt bastant i sin uttalelse om at forskerne i løpet av de neste 20 år vil oppdage fremmede, kanskje eksotiske livsformer i verdensrommet. De kommende 10-15 vil det bli sendt ut flere romobservatorier som vil bli i stand til å detektere forholdene på fjerne, jordlignende planeter, deriblant eksistensen av vann og organiske stoffer som er nødvendig for liv slik vi kjenner det. Det vil også bli mulig å påvise liv direkte, særlig på Mars, dersom det eksisterer. Røed Ødegård var litt mer usikker når det gjaldt oppdagelsen av eventuelt intelligent liv i samme tidsrom, men ville ikke utelukke dette heller.

Programleder Arild Opheim var ansvarlig for innslaget og gav en rimelig grei oversikt over de astronomiske nyhetene og konsekvensene av disse. For den jevne lytter var det tydelig at Løken og Røed Ødegård representerte to forskjellige verdener, noe det jo var lagt opp til. Løkens nøkterne sluttkommentar om at UFO-NORGEs rapportarkiv tross alt ikke representerte noe bevis på de utenomjordiskes eksistens, brakte imidlertid denne siden av diskusjonen en smule ned på jorden.

- Mentz Kaarbo



I Jan Bertil Heilunds doktorgrad om UFO-bevegelsen i Norge, gis en bred omtale av NETI, UFO-NORGE og Prosjekt Hessdalen.

i bladene, hvor kun stoff som reflekterer organisasjonenes syn kommer på trykk, er UFO-NORGE mer åpen for UFO-relaterte artikler med stor meningsspredning. For Heilund uttrykker dette at UFO-NORGE kanskje er en seriøs undersøkelsesorganisasjon bare på papiret, mens tidsskriftet vårt avslører oss som paranormalt og spirituelt interesserte konspirasjonsteoretikere og sensasjonsjegere.

Forhastede konklusjoner

Her har Heilund blemmet stygt. Problemet er at han blander kortene. Han behandler organisasjonen UFO-NORGE, tidsskriftet *UFO* og bladets lesere som en stor enhet. Hvis noe står skrevet i *UFO*, tar Heilund det for gitt at det reflekterer interessene og meningene både til leserne og organisasjonen. Hadde Heilund undersøkt så grundig som man bør forvente av en doktorkandidat, ville han oppdaget at UFO-NORGE praktiserer et skarpt skille mellom organisasjon og tidsskrift. Derfor opererer vi også med et skille mellom medlemmer og abonnenter. Organisasjonen UFO-NORGE driver et seriøst og vitenskapelig tuftet arbeid med registrering og etterforskning av UFO-rapporter. Dette arbeidet omtales i spalten "Rapportnytt" i tidsskriftet vårt. Bladet for øvrig er et aktualitetsmagasin om UFO-fenomenet, og ikke noe rent talerør for UFO-NORGES ledelse. At Heilund ikke har fått med seg dette gjør at han trekker forhastede konklusjoner: "UFO-Norge ønsker en identitet som vitenskapelig, men det skriftlige kildematerialet viser en organisasjon som befinner seg i et område der vitenskapelige, pseudovitenskapelige og spirituelle/religiøse ideer glir over i hverandre", skriver han.

Vi kan ikke understreke det sterkt nok: *UFO* er ikke et vitenskapsblad, ikke engang populervitenskapelig. *UFO* er ikke ment å utelukkende speile UFO-NORGES holdninger, metoder og arbeid, men å speile hele UFO-miljøet, innenlands og utenlands, nyheter, hendelser, undersøkelser, vitenskapelige som populære teorier og hypoteser. Alt som kan tenkes relevant til UFO-fenomenet, kan omtales i *UFO*, dog referert eller kommentert med et kritisk blikk. Selv om vår redaksjon og ledelse kan være skeptiske til en del spektakulært UFO-relatert stoff, vil vi likevel presentere det nøkternt og kritisk – dersom det dreier seg om substansielle innlegg i den internasjonale UFO-debatten.

Project Hessdalen

Avhandlingen gir også (positiv) omtale av Project Hessdalens resultater, og mener at UFO-NORGE skaffer seg ønsket vitenskapelig kredibilitet ved å assosiere seg med prosjektet. Imidlertid er Heilund kritisk til hvordan blant annet Erling Strand spekulerer i hypoteser som ikke er rent vitenskapelig fundert, omhandlende utenomjordiske reisende, dimensjonsforflytninger, og underbevissthetens kraft. Selv om Strands metoder er vitenskapelige er kanskje hans personlige meninger og intensjoner mer useriøse og dermed problematiske for forskningen, mener Heilund: "Strand er åpenbart innlest på flere ulike teorier som han kombinerer noe fritt og således konstruerer sin egen private teori, en teori som slik han ser det, kan forklare ekstraterrestriell tilstedeværelse. Ufologiens kjerneelement rasjonaliseres hos Strand i lys av relativitetsteori, partikkelfysikk og informasjonsfeltteorier, og han tilfører slik troen på UFO som ekstraterrestriell far-kost vitenskapelig legitimitet."

Heilund later ikke til å bære stor forståelse for at vitenskapen i all tid har beveget seg videre ved kontroversielle hypoteser og kreative teorier, og at konstruktiv fantasi er en nødvendig egenskap for en forsker. Likevel er problemet som Heilund her peker på en viktig påminnelse til UFO-NOR-GEs ledelse og redaksjon. Det kan være vanskelig å skille mellom når en og samme person uttaler seg som vitenskapsmann om beviste fakta, og som UFO-entusiast om fascinerende hypoteser. UFO-NORGEs tillitsvervede og *UFOs* spaltister bør være nøyaktige og utvetydige slik at skillet blir tydelig mellom den etablerte vitenskapens beviste fakta, teorier og undersøkelser som ennå ikke er bevist, og tro, meninger og oppfatninger som ikke kan bevises, men må bli opp til den enkeltes fornuft å gjøre seg opp en mening om.

Sluttkommentar

Jan Bertil Heilunds doktoravhandling er først og fremst et dokument over hvordan spirituelle aspekter har preget og fortsatt preger UFO-miljøet, også i Norge. Han har utvilsomt satt seg godt inn i både UFO-fenomenet og generell vitenskapsteori. Han har i første rekke studert NETIs lokalgruppe i Bergen, og selv om det gir et inntrykk av en del av det norske UFO-miljøet, kan det ikke kalles en "kartlegging" av ideer og forestillinger i den norske UFO-bevegelsen. Heilunds generaliseringer føles dermed litt grove, og avhandlingen blir ikke så slagkraftig. Vi skulle ønsket oss en mer omfattende undersøkelse til grunn, og mer substans i drøfting og konklusjoner. Denne doktoravhandlingen bringer ikke så mye nytt til bordet.

Hodeskaller av utenomjordiske vesener funnet på Mars!

Bilder som myndighetene ikke vil du skal se!

De imponerende bildene av det steinete, øde Mars-landskapet, sendt ned til oss av et robotkjøretøy, er ingenting i forhold til hva ekspedisjonen egentlig fant: Restene av romvesener som kan være våre forfedre!

Fotos fra Mars Rover som er kommet *Weekly World News* i hende, viser to hodeskaller på marsoverflaten som har et stort skallevolum og dype øyehuler, tilsvarende rasen "De grå" blant utenomjordiske besøkende på Jorden.

De fantastiske bildene er ansett som bevis på liv, ikke bare på Mars, men også for våre forbindelser til denne livsformen, uttaler en tjenestemann i Det hvite hus. Vedkommende er en av de få som har sett NASAs topphemmelige rapport om bildene.

Hodeskallene befinner seg omtrent 400 meter fra en enda mer utrolig oppdagelse: En krasjet romkapsel som inneholder et skjelett preget av tidens tann av et annet åpenbart fremmed vesen. Alle hodeskallene har dype sprekker, noe som tyder på at vesenene fikk dødelige hodeskader i det romfartøyet krasjlandet.



(Publisert 09.02.04)

Samme avis har i avdelingen for "Alien & UFO Reports" overskrifter som, vi nevner i fleng
(leserne får unnskylde manglende oversettelse):

SPACE ALIEN STATUE FOUND AT ROSWELL!

A TOP archaeologist who made international headlines when he found 26 space alien skulls and a magnet-powered UFO in the desert near Roswell, N.M., has unearthed yet another treasure from the same site.

ALIEN BUSTED FOR DUI

WHEN a UFO crashed on a Nevada road in the dead of night, a hard-nosed highway patrolman determined that the alien pilot was intoxicated — and slapped the E.T. under arrest for DUI!

HILLARY CLINTON LOVES P'LOD

Hillary Clinton was interviewed by Jay Leno on the Tonight Show on August 5th, 2003, where Hillary staunchly defends the honor of her space alien lover P'Lod.

SPACE ALIEN SKELETONS FOUND IN DESERT

After a month-long battery of scientific tests, an international panel of experts in anatomy and physiology concluded that it "definitely is not the cranium of a human being."

CROP CIRCLES APPEARING ON PEOPLE'S HEADS

HAIR-RAISING reports are pouring in from around the world of intricate crop circles mysteriously appearing overnight on people's scalps.

ALIENS ALTERED OUR GENES 1,000 YEARS AGO!

LYONS, France — Scientists conducting a widespread study of human DNA around the world have reached an astonishing conclusion about our genetic structure. Someone or something inserted a "packet" of genes into our species 1,000 years ago!

ROSWELL BLACK BOX REVEALS ALIEN SAUCER DIDN'T CRASH

ROSWELL, N.M. — U.S. Air Force investigators combing the site where a UFO crashed in July 1947 have reportedly discovered the doomed craft's "black box."

GERMAN AIR FORCE FLEW UFOS IN WW2

INDEPENDENT experts have confirmed that Nazi scientists recovered a UFO that crashed in Germany during World War II — and attempted to make the alien craft part of the Third Reich's evil war machine!

REAL REASON SPACE ALIENS ARE MUTILATING CATTLE . . .

WACO, Texas — There's a new breed of cattle-rustler wreaking havoc on ranches in the Southwest — meat-crazed extraterrestrials who have an appetite for steaks, hamburgers and down-home backyard barbecue!

SPACE ALIEN SKULL FOUND AT ROSWELL

ROSWELL, N.M. — Archaeologists have announced the startling discovery of what appears to be the skull of a space alien!

Vi sier ikke mer!

Stoff mottas!

Redaksjonen tar gjene imot artikler, leserbrev, presseklipp, linker, og andre innlegg til tidsskriftet – helst pr. e-post eller på diskett.

Leserbrev som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskride ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør ikke være lenger enn ca. 1500 ord, tilsvarende omtrent tre A4-sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket – vi redigerer hvis det er nødvendig. De fleste

filformater kan benyttes. Vi tar også i mot tilhørende fotos/illustrasjoner, i de fleste formater. Bildetekster bør også utarbeides av forfatteren, selv om redaksjonen kan være behjelpelig med dette. Honorar kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse: Ikke bestilte manuskripter og bilder som ikke benyttes returneres kun hvis ferdig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker primært personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

Husk vår informasjonsfolder

Hjelp oss å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse, eller gå inn på www.ufo.no. Herfra kan du rekvirere evt. skrive ut foldere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratis abonnement når du har vervet fem abonnenter!

UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

E-post: redaktor@ufo.no

Folder: www.ufo.no/filer/

Ufonorge_info.pdf



UFO-NORGEs Støttefond

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO-Norge er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes på grunn av dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden. Vi vet at svært mange interesserte abonnenter – og andre – ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO-Norge selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på er å gi et beløp, stort eller lite, til UFO-Norges Støttefond.

Merk talongen:

Støttefondet

Konto: 2470 17 28854

Adresse:

UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

Støtt Prosjekt Hessdalen og driften av den automatiske målestasjonen!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til drift av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år, og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles velvillig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører en del utgifter – og prosjektets kasse er igjen i ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er lektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag – stort

eller lite – til Prosjekt Hessdalen og derved sørge for fortsatt drift av dette svært viktige prosjektet.

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

Prosjekt Hessdalen

v/Erling P. Strand

Bukholmveien,

Ullerøy

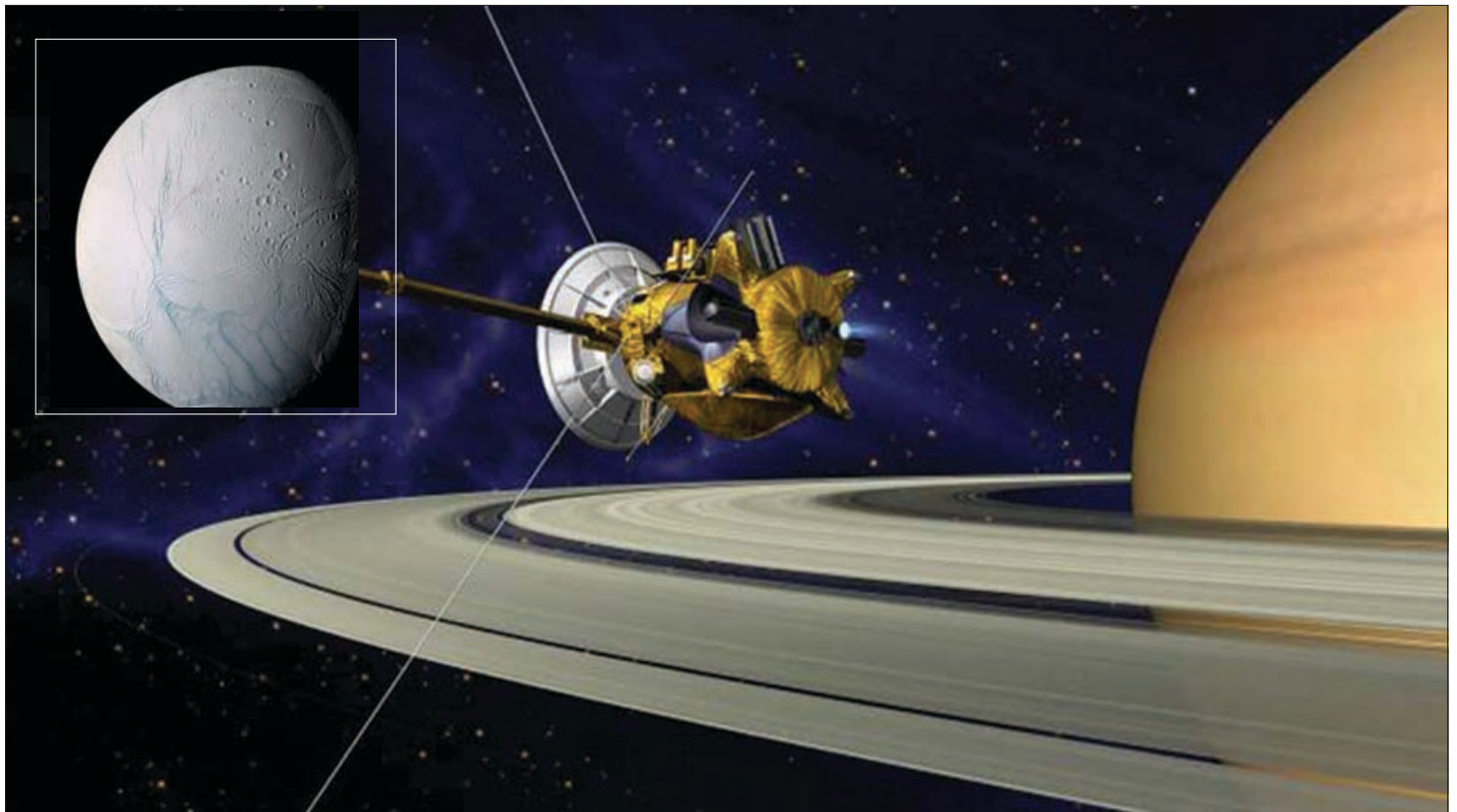
1747 Skjeberg

Postgirokonto: 0530 28 87545

På forhånd takk!



Returadresse: UFO NORGE, Karl Staaffsvei 70, 0665 OSLO



Saturnmåne kan inneholde liv

Astronomer har ved hjelp av Cassini-sonden funnet tegn etter flytende vann på Enceladus, en måne som går i bane rundt Saturn.

Bilder fra Cassini viser at den sørlige polen på månen er geologisk aktiv, og at store mengder vanndamp blir spyttet ut med jevne mellomrom. I tillegg faller det snø på den lille månen.

Av Saturns 35 måner er Enceladus den sjette største, men med sine 504 kilometer i diameter er den mindre enn staten Arizona i USA.

Enorm overraskelse

Sonden har gått i bane rundt Saturn siden 30. juni 2004, og har som hovedmål å granske planeten og månenes bane.

Oppdagelsen på Enceladus er en enorm overraskelse.- Det vi har funnet på Enceladus - enkle organiske forbindelser, et overskudd av varme og spor etter flytende vann - er på en måte en hellig gral for moderne planetutforsking, sier Carolyn Porco, leder for Cassinis bildegruppe på romfartsinstituttet i Boulder, Colorado.

- Vi innser at dette er en radikal konklusjon, men om vi har rett øker sannsynligheten for liv på andre planeter betydelig, sier Porco.

- Det blir ikke mer spennende enn det her.

Iskalde geysirer

Resultatene av granskningen ble publisert i det amerikanske vitenskapstidsskriftet *Science* i dag. I en serie høyoppløselige

PÅ LANGTUR: Cassini-sonden har gått i bane rundt Saturn siden 30. juni 2004. Den ble skutt opp 15. oktober 1997. En kunstner har laget dette bildet av sonden ved de berømte ringene.

Innfelt: Nærbilde av Enceladus.

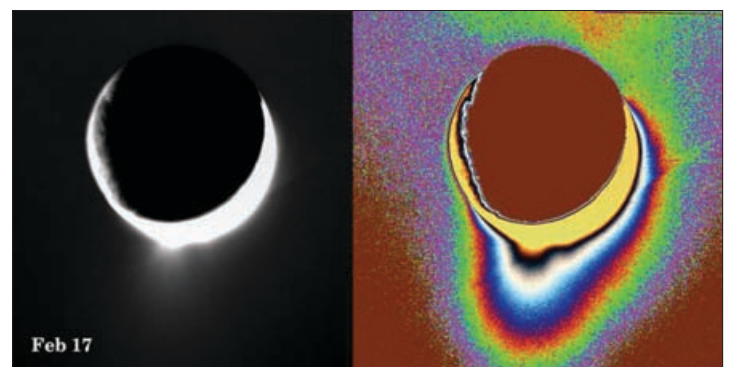
Foto: NASA

bilder kan man tydelig se iskalde geysirer, et resultat av det magasinet kaller kryovulkanisme.

Ifølge forskerne inneholder disse strålene for mange partikler til at det kan dreie seg om kondensasjon, og teorien forskerne jobber med er at geysirene stråler opp fra lommer av vann nær månens overflate.

Kilde:

Dagbladet, 10. mars 2006



ISKALDE GEYSIRER: Disse bildene, tatt av Cassini-sonden, viser de iskalde geysirene på den lille månen.

Foto: NASA